

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-32-16

Druk nr 385
Warszawa, 30 marca 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 10, poz. 68 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1368) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zadania oraz właściwość organów w zakresie oceny wniosków o rejestrację nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych lub środków spożywczych, zwanych dalej „wnioskami o rejestrację”, określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1151/2012”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) wnioskodawcy – rozumie się przez to wnioskodawcę, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia nr 1151/2012;
- 2) rejestrze chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych – rozumie się przez to rejestr chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia nr 1151/2012;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i ustawę z dnia 23 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym.

²⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1).

- 3) rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności – rozumie się przez to rejestr gwarantowanych tradycyjnych specjalności, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1151/2012.”;
- 3) w art. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) przekazywania Komisji Europejskiej:
 - a) jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1151/2012, zwanego dalej „jednolitym dokumentem”,
 - b) wniosku o rejestrację, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia nr 1151/2012,
 - c) wniosku o zatwierdzenie zmian w specyfikacji, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia nr 1151/2012,”;
- 4) w art. 6 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:
 - „4) uzasadnione oświadczenia o sprzeciwie do wniosków o rejestrację, o których mowa w art. 29 ust. 2;
 - 5) uzasadnione oświadczenia o sprzeciwie do wniosków o rejestrację, o których mowa w art. 33 ust. 1.”;
- 5) art. 7 i art. 8 otrzymują brzmienie:

„Art. 7. Wniosek o rejestrację może dotyczyć tylko jednego produktu rolnego lub środka spożywczego, z zastrzeżeniem art. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 179 z 19.06.2014, str. 36, z późn. zm.).

Art. 8. Wniosek o rejestrację poza elementami określonymi odpowiednio w art. 8 albo art. 20 rozporządzenia nr 1151/2012 zawiera:

 - 1) wskazanie:
 - a) osoby działającej w imieniu wnioskodawcy,
 - b) adresu do korespondencji wnioskodawcy;
 - 2) wykaz dokumentów lub informacji dołączonych do wniosku o rejestrację.”;
- 6) w art. 9 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) składa się w postaci papierowej w jednym egzemplarzu oraz na informatycznym nośniku danych.”;

- 7) w art. 14 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) informacje, czy wnioskodawca ubiega się o rejestrację nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego albo gwarantowanej tradycyjnej specjalności produktu rolnego lub środka spożywczego”;
- 8) w art. 16 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) zamieszcza na stronach internetowych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych treść wniosku o rejestrację.”;
- 9) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W przypadku niewniesienia zastrzeżenia do wniosku o rejestrację Rada, w terminie 30 dni od dnia upływu terminu na wniesienie zastrzeżenia, wydaje opinię do tego wniosku o spełnianiu wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1151/2012.”;
- 10) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W przypadku wniesienia zastrzeżenia do wniosku o rejestrację Rada, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zastrzeżenia, wydaje opinię do tego wniosku o zasadności wniesionego zastrzeżenia oraz o spełnieniu przez wniosek o rejestrację wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1151/2012.”;
- 11) art. 22a otrzymuje brzmienie:
„Art. 22a. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, po uzyskaniu opinii Rady, o której mowa w art. 21 ust. 1, w przypadku gdy wniosek o rejestrację i zastrzeżenie do tego wniosku są zasadne, a z zastrzeżenia wynika, że wnoszący zastrzeżenie wykorzystywał nazwę, która ma zostać zarejestrowana jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, przez co najmniej 5 lat poprzedzających dzień ogłoszenia w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych danych i informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1, może, w drodze decyzji, zezwolić wnoszącemu zastrzeżenie na używanie nazwy w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 15 ust. 4 rozporządzenia nr 1151/2012, i oddalić zastrzeżenie.”;
- 12) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Rada w terminie 30 dni od dnia przekazania wniosku o rejestrację przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych wydaje opinię do tego wniosku o spełnieniu przez wniosek o rejestrację, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3, wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1151/2012.”;

13) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Przepisy art. 7–25 stosuje się odpowiednio do wniosku o zatwierdzenie zmian w specyfikacji, z tym że dokumenty, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1, art. 22 ust. 1 pkt 1 oraz art. 24 ust. 1 pkt 1, przekazuje się Komisji Europejskiej, jeżeli z przepisów rozporządzenia nr 1151/2012 wynika obowiązek przekazywania Komisji Europejskiej informacji zmienianych we wniosku o rejestrację.”;

14) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Postępowanie w przypadku sprzeciwu

Art. 28. 1. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca uzasadniony interes, w postępowaniu w sprawie rejestracji nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności produktów rolnych lub środków spożywczych, może wnieść do ministra właściwego do spraw rynków rolnych zawiadomienie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia nr 1151/2012, do wniosku o rejestrację, w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej:

- 1) wniosku o rejestrację lub wniosku o zatwierdzenie zmian w specyfikacji gwarantowanej tradycyjnej specjalności produktu rolnego lub środka spożywczego,
- 2) jednolitego dokumentu – w przypadku wniosku o rejestrację lub wniosku o zatwierdzenie zmian w specyfikacji nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub środka spożywczego – złożonego przez wnioskodawcę, którego siedziba lub miejsce zamieszkania znajduje się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 29. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej zawiadomienie o sprzeciwie do wniosku o rejestrację.

2. W przypadku wniesienia zawiadomienia o sprzeciwie do wniosku o rejestrację podmiot, o którym mowa w art. 28 ust. 1, składa do ministra właściwego do spraw rynków rolnych uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012, w terminie miesiąca od dnia złożenia zawiadomienia o sprzeciwie do wniosku o rejestrację.

3. Do uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012, stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 pkt 1, art. 10–13, art. 17 ust. 2 i 3 oraz art. 18 ust. 2.

Art. 30. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie przekazuje Radzie uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012.

Art. 31. Rada, w terminie 14 dni od dnia przekazania uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012, wydaje opinię o spełnieniu przez uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie wymagań określonych w art. 10 albo w art. 21 rozporządzenia nr 1151/2012.

Art. 32. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, biorąc pod uwagę opinię Rady, o której mowa w art. 31, niezwłocznie po jej otrzymaniu:

- 1) przekazuje uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie Komisji Europejskiej – w przypadku gdy uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie spełnia wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 31;
- 2) wydaje decyzję o odmowie przekazania uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie Komisji Europejskiej – w przypadku gdy uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie nie spełnia wymagań określonych w przepisach, o których mowa w art. 31.

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie powiadamia wnioskodawcę o otrzymaniu:

- 1) zawiadomienia o sprzeciwie,
 - 2) uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie
- do wniosku o rejestrację, ze strony innego państwa.

2. Wnioskodawca, w terminie 30 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, może przedstawić na piśmie ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych stanowisko do złożonego zawiadomienia o sprzeciwie lub uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie do wniosku o rejestrację.

3. Do uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie wniesionego przez inne państwo stosuje się odpowiednio art. 30 i art. 31.

Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje państwu, które złożyło sprzeciw do wniosku o rejestrację, uzgodnione z wnioskodawcą stanowisko w sprawie sprzeciwu oraz proponuje środki zmierzające do osiągnięcia porozumienia.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych po przekazaniu stanowiska, o którym mowa w ust. 1, podejmuje działania zmierzające do osiągnięcia porozumienia.

3. Po osiągnięciu porozumienia minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej informacje o osiągniętym porozumieniu.”;

15) tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:

„Kontrola produktów rolnych i środków spożywczych”;

16) w art. 39:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) minister właściwy do spraw rynków rolnych – upoważniający jednostki certyfikujące, spełniające wymagania określone w art. 37 ust. 1 lit. b i akredytowane zgodnie z art. 39 rozporządzenia nr 1151/2012, do przeprowadzania kontroli, wydawania i cofania certyfikatów potwierdzających zgodność procesu produkcji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ze specyfikacją, zwanych dalej „certyfikatami zgodności”;

– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwana dalej „Inspekcją”, sprawująca nadzór nad produkcją produktów rolnych lub środków spożywczych oznaczonych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nadzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jest sprawowany na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego.”;

17) w art. 40:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzi audyty i inspekcje upoważnionych jednostek certyfikujących w zakresie”;

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) przekazuje upoważnionym jednostkom certyfikującym wnioski wynikające z ustaleń audytu lub inspekcji;”;
 - dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:
 - „5) nakazuje upoważnionym jednostkom certyfikującym, w określonym terminie, wykonanie odpowiednich działań naprawczych związanych z funkcjonowaniem tych jednostek;
 - 6) zatwierdza plan kontroli zgodności procesu produkcji produktów rolnych lub środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ze specyfikacją.”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 - „1a. Jeżeli na podstawie wniosków wynikających z ustaleń audytu lub inspekcji, o których mowa w ust. 1 pkt 4, Główny Inspektor stwierdzi, że jednostka certyfikująca nie realizuje odpowiednio zadań, powierzonych jej na mocy art. 41 ust. 3, lub jeżeli jednostka certyfikująca nie wykona działań naprawczych, o których mowa w ust. 1 pkt 5, kierując się stopniem zagrożenia interesu producentów kontrolowanych przez tę jednostkę, może, w drodze decyzji, zakazać jednostce certyfikującej przyjmowania nowych wniosków o dokonanie kontroli zgodności, o której mowa w art. 42 ust. 1, oraz wskazać obowiązek wykonania przez tę jednostkę odpowiednich działań naprawczych i termin ich wykonania.”;
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Do prowadzonych audytów i inspekcji w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”;
- 18) w art. 41:
- a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) dokumenty lub informacje niezbędne do stwierdzenia spełnienia wymagań określonych w art. 36 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012.”;
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych na wniosek Głównego Inspektora wydaje decyzję o cofnięciu upoważnionej jednostce certyfikującej upoważnienia do przeprowadzania kontroli oraz do wydawania i cofania

certyfikatów zgodności w przypadku stwierdzenia, że jednostka certyfikująca nie dokonała odpowiednich działań naprawczych w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 40 ust. 1a, lub w przypadku gdy jednostka certyfikująca nie spełnia wymagań określonych w przepisach, o których mowa w ust. 2 pkt 2.”,

c) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. W przypadku cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej, o którym mowa w ust. 5, certyfikaty zgodności wydane przez tę jednostkę zachowują ważność przez okres nie dłuższy niż 90 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej stała się ostateczna.

7. Od dnia, w którym decyzja o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej stała się ostateczna, do dnia wyboru przez producenta, o którym mowa w art. 42 ust. 2, innego podmiotu kontrolującego, uprawnienia jednostki certyfikującej w zakresie nadzoru wydanych certyfikatów zgodności wykonuje Inspekcja.”;

19) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„Art. 42a. 1. Upoważniona jednostka certyfikująca prowadzi wykaz producentów, którym wydano lub cofnięto certyfikat zgodności, zawierający co najmniej:

- 1) nazwę albo imię i nazwisko producenta;
- 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres producenta;
- 3) nazwę wytwarzanego produktu rolnego lub środka spożywczego;
- 4) datę wydania lub cofnięcia certyfikatu zgodności.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, upoważniona jednostka certyfikująca przekazuje Głównemu Inspektorowi do 10. dnia każdego miesiąca, według stanu za poprzedni miesiąc.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Głównego Inspektora, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

4. Główny Inspektor prowadzi wykaz producentów, posiadających ważny certyfikat zgodności lub ważne świadectwo jakości, o którym mowa w art. 42 ust. 4.

5. Główny Inspektor zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Inspekcji wykaz producentów, o których mowa w ust. 1.”;

20) w art. 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprawozdanie, wykaz oraz informacje, o których mowa w ust. 1, sporządza się na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Głównego Inspektora i przekazuje się w postaci papierowej oraz za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.”;

21) w art. 44 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 42 ust. 1, że produkt rolny lub środek spożywczy nie spełnia wymagań określonych w specyfikacji, przeprowadzający kontrolę wzywa producenta do usunięcia uchybień w wyznaczonym terminie.

2. W przypadku nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 1, w wyznaczonym terminie, upoważniona jednostka certyfikująca odmawia wydania producentowi certyfikatu zgodności albo cofa certyfikat zgodności oraz niezwłocznie informuje o tym Głównego Inspektora, ministra właściwego do spraw rynków rolnych oraz inne upoważnione jednostki certyfikujące.”;

22) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. 1. Inspekcja Handlowa współpracuje z Inspekcją przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 5, w zakresie wprowadzania do obrotu produktów rolnych lub środków spożywczych oznaczonych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności lub odwołujących się do nich.

2. Główny Inspektor przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów posiadane informacje o producentach produktów rolnych lub środków spożywczych zarejestrowanych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności.

3. Wojewódzki inspektor inspekcji handlowej właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli produktów rolnych lub środków spożywczych w obrocie handlowym oznaczonych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności lub odwołujących się do nich przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia tej działalności dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów

dotyczących rejestracji i ochrony nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych w zakresie tych produktów.

4. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 5, w zakresie wprowadzania do obrotu produktów rolnych lub środków spożywczych oznaczonych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności lub odwołujących się do nich, określa porozumienie zawarte między Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów a Głównym Inspektorem.”;

23) w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Produkty rolne i środki spożywcze przeznaczone do spożycia przez ludzi, o których mowa w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w załączniku I do rozporządzenia nr 1151/2012, oraz napoje spirytusowe, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 16, z późn. zm.), których jakość lub wyjątkowe cechy i właściwości wynikają ze stosowania tradycyjnych metod produkcji, stanowiące element dziedzictwa kulturowego regionu, w którym są wytwarzane, oraz będące elementem tożsamości społeczności lokalnej, zwanej dalej „produktami tradycyjnymi”, mogą być wpisane na listę produktów tradycyjnych.”;

24) uchyla się art. 55;

25) tytuł rozdziału 9 otrzymuje brzmienie:

„Kary pieniężne”;

26) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Jednostka certyfikująca, która:

- 1) nie przekazuje Głównemu Inspektorowi do 10. dnia każdego miesiąca wykazu, o którym mowa w art. 42a ust. 1, lub przekazuje go niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje wykaz zawierający niekompletne lub nieprawdziwe informacje,
- 2) nie przekazuje Głównemu Inspektorowi sprawozdania, wykazu oraz informacji, o których mowa w art. 43 ust. 1, do dnia 31 stycznia każdego roku lub przekazuje go niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje wykaz zawierający niekompletne lub nieprawdziwe informacje,

3) nie informuje Głównego Inspektora, ministra właściwego do spraw rynków rolnych lub innych upoważnionych jednostek certyfikujących o odmowie wydania producentowi certyfikatu zgodności lub cofnięciu certyfikatu zgodności

– podlega karze pieniężnej stanowiącej równowartość do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający rok wymierzenia tej kary, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”.

2. Jednostka certyfikująca, która:

- 1) nie udzieli informacji, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 1,
- 2) wydaje certyfikaty zgodności, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 3, niezgodnie ze specyfikacją,
- 3) prowadzi kontrolę, o której mowa w art. 42 ust. 1, niezgodnie z zasadami określonymi na podstawie art. 37 lub art. 39 rozporządzenia nr 1151/2012,
- 4) nie wykonuje działań naprawczych, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 5,
- 5) działa niezgodnie z zakresem udzielonego upoważnienia, o którym mowa w art. 41 ust. 3

– podlega karze pieniężnej stanowiącej równowartość do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

3. Kto działa jako upoważniona jednostka certyfikująca bez upoważnienia, o którym mowa w art. 41 ust. 3, podlega karze stanowiącej równowartość do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.”;

27) po art. 57 dodaje się art. 57a–57d w brzmieniu:

„Art. 57a. 1. Kto stosuje nazwy zarejestrowane jako chroniona nazwa pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub gwarantowana tradycyjna specjalność do produktów rolnych lub środków spożywczych niezgodnych ze specyfikacją lub narusza zakres ich ochrony określony w art. 13 ust. 1 lub w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1151/2012, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

2. Kto stosuje oznaczenia, ich skróty i symbole z naruszeniem art. 44 ust. 1 rozporządzenia nr 1151/2012, podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści

majątkowej uzyskanej lub korzyści majątkowej, którą można uzyskać za wprowadzony do obrotu produkt rolny lub środek spożywczy.

3. Kto wprowadza do obrotu produkt rolny lub środek spożywczy chroniony jako chroniona nazwa pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub gwarantowana tradycyjna specjalność, który wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 12 ust. 3 lub art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1151/2012 nie został oznakowany albo został oznakowany z naruszeniem wskazanych przepisów, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

4. Kto ponownie wprowadza do obrotu produkt rolny lub środek spożywczy, o którym mowa w ust. 3, który wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 12 ust. 3 lub art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1151/2012 nie został oznakowany albo został oznakowany z naruszeniem wskazanych przepisów, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia, nie niższej od wysokości kary pieniężnej wymierzonej poprzednio za takie naruszenie.

Art. 57b. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 57, są wymierzone w drodze decyzji przez Głównego Inspektora.

2. Kary pieniężne, o których mowa w art. 57a, są wymierzone w drodze decyzji przez właściwego ze względu na miejsce przeprowadzonej kontroli wojewódzkiego inspektora albo wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 57 i art. 57a, wymierza się przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów.

4. Termin zapłaty kar pieniężnych, o których mowa w art. 57 i art. 57a, wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

5. Kary pieniężne, o których mowa w art. 57 i art. 57a, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów państwowej jednostki budżetowej obsługującej odpowiednio Głównego Inspektora, wojewódzkiego inspektora albo wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, który wydał decyzję o przedmiocie wymierzenia kary.

6. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych, o których mowa w art. 57a i art. 57b, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.³⁾).

Art. 57c. 1. Kary pieniężnej nie wymierza się, jeżeli od dnia popełnienia czynu upłynęło 5 lat.

2. Wymierzonej kary pieniężnej nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o wymierzeniu kary.

3. Egzekucja wymierzonych kar pieniężnych wraz z odsetkami za zwłokę następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. W przypadku uchylecia albo stwierdzenia nieważności decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej albo uwzględnienia skargi na decyzję o wymierzeniu kary pieniężnej przez organ, który wydał decyzję, albo przez sąd administracyjny, uiszczona kara pieniężna podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia, w którym wydana decyzja lub orzeczenie o zwrocie tej kary stały się ostateczne.

5. W przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia, można odstąpić od wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 57 i art. 57a.

Art. 57d. Jeżeli naruszenie, o którym mowa w art. 57a, wyczerpuje jednocześnie znamiona naruszenia, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 lub 4 lub ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678, 1505, 1803 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 50) lub w art. 25 ust. 1 pkt 3, 4 lub 5 lub ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 497 oraz z ...), karę pieniężną wymierza się na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 195.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678, z późn. zm.⁴⁾):

1) w art. 17 w ust. 1 w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) kontrola artykułów rolno-spożywczych oznaczonych określeniem jakościowym stosowanym fakultatywnie „produkt górski”, o którym mowa w art. 31 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1);”;

2) w rozdziale 5 po art. 40a dodaje się art. 40b w brzmieniu:

„Art. 40b. Jeżeli naruszenie, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 lub 4 lub ust. 3, wyczerpuje jednocześnie znamiona naruszenia, o którym mowa w art. 57a ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 10, poz. 68, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1368 oraz z ...) lub art. 25 ust. 1 pkt 3, 4 lub 5 lub ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 497 oraz z ...), karę pieniężną wymierza się na podstawie przepisów niniejszej ustawy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 497):

1) art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 24 i art. 25, wymierza się przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów.”;

2) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. Jeżeli naruszenie, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 3, 4 lub 5 lub ust. 2, wyczerpuje jednocześnie znamiona naruszenia, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 lub 4 lub ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678, z późn. zm.⁵⁾) lub art. 57a ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1505, 1803, 1893 oraz z 2016 r. poz. 50.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1505, 1803, 1893 oraz z 2016 r. poz. 50.

spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 10, poz. 68, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1368 oraz z ...), karę pieniężną wymierza się na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”.

Art. 4. Do kontroli, o których mowa w art. 40 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Cel projektowanej ustawy

Celem projektowanej ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw jest wdrożenie do polskiego porządku prawnego zmian wynikających z wejścia w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012”, oraz uwzględnienie wniosków wynikających ze sprawozdania specjalnego nr 11/2011 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Czy koncepcja systemu oznaczeń geograficznych i zarządzanie nim umożliwiają jego skuteczność?” i ze sprawozdań z audytów prowadzonych przez Europejskie Biuro ds. Żywności i Weterynarii w 2012 i 2013 r. w kilku państwach członkowskich (Austria, Wielka Brytania, Republika Czeska, Belgia). Projektowana ustawa ma na celu również uwzględnienie zmian w obowiązujących przepisach, które wynikają z dotychczasowej praktyki. Zmiany te powinny przyczynić się do poprawy funkcjonowania oraz zwiększenia transparentności systemu ochrony i rejestracji oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych.

Przedmiotowy projekt został opracowany na podstawie przyjętych przez Radę Ministrów założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

II. Zakres projektowanej regulacji

1. Proponuje się zastąpienie odesłań do uchylonych rozporządzeń, tj. rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami (Dz. Urz. UE L 93 z 31.03.2006, str. 1) i rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 93 z 31.03.2006, str. 12, z późn. zm.), odpowiednimi odesłaniami do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012. Ponadto w art. 47 ustawy

(art. 1 pkt 23 projektu) zastąpiono odesłanie do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 r. ustanawiającego ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji napojów spirytusowych (Dz. Urz. WE L 160 z 12.06.1989, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 59) odesłaniami do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 16, z późn. zm.).

2. W związku z tym, że zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 rejestrowany jest tylko jeden wariant gwarantowanej tradycyjnej specjalności – z zastrzeżeniem nazwy, konieczne jest dostosowanie zakresu informacji, które wpisywane są do rejestru wewnętrznego wniosków (art. 1 pkt 7 projektu).
3. Proponuje się wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą po wpisaniu do rejestru wewnętrznego wniosków na stronach internetowych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych jest zamieszczany cały wniosek o rejestrację produktu rolnego lub środka spożywczego jako chroniona nazwa pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub gwarantowana tradycyjna specjalność (zwany dalej „wnioskiem o rejestrację”). Zmiana ta ma na celu wypełnienie obowiązku wynikającego z art. 49 ust. 3 i 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 (art. 1 pkt 8 projektu).

Obecnie, na stronach internetowych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych, jest zamieszczana treść wniosku o rejestrację produktu rolnego lub środka spożywczego jako chroniona nazwa pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub gwarantowana tradycyjna specjalność z wyłączeniem informacji dotyczących osoby działającej w imieniu wnioskodawcy oraz wykazu dokumentów lub informacji dołączonych do tego wniosku.

4. Dostosowuje się przepisy dotyczące procedury składania sprzeciwów do wniosków o rejestrację z innych państw do wprowadzonej dwuetapowej procedury na poziomie Unii Europejskiej określonej w art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012. W tym celu przewiduje się, że minister

właściwy do spraw rynków rolnych będzie przekazywał niezwłocznie Komisji Europejskiej zawiadomienie o sprzeciwie. Ze względu na skrócenie terminów w procedurze unijnej projekt przewiduje, że osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej może wnieść do ministra właściwego do spraw rynków rolnych zawiadomienie o sprzeciwie w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej wniosku o rejestrację albo jednolitego dokumentu – w przypadku wniosku o rejestrację lub wniosku o zmianę w specyfikacji nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub środka spożywczego. Natomiast uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie powinno zostać złożone do ministra właściwego do spraw rynków rolnych w terminie miesiąca od złożenia zawiadomienia o sprzeciwie. Kwestie te reguluje się w rozdziale 4 – art. 1 pkt 14 projektu.

Dotychczas obowiązywała jednoetapowa procedura, w której sprzeciw wnoszony był od razu wraz z uzasadnieniem. Ponadto, mając powyższe na uwadze, właściwe jest, by Rada do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Środków Spożywczych wydawała opinię w odniesieniu do uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie (art. 1 pkt 4 projektu).

5. Projekt przewiduje wzmocnienie systemu nadzoru i poprawę efektywności kontroli urzędowych systemu chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, dokonywanych przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwaną dalej „Inspekcją”, z uwzględnieniem dotychczasowych doświadczeń, w szczególności dzięki następującemu uzupełnieniu katalogu narzędzi służących do sprawowania tego nadzoru:
 - 1) w projekcie ustawy określono, że Inspekcja sprawuje nadzór nad produkcją produktów oznaczonych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne i gwarantowane tradycyjne specjalności (art. 1 pkt 16 lit. a tiret drugie). Z kolei w art. 1 pkt 16 lit. b projektu określono, że nadzór nad produkcją produktów rolnych lub środków spożywczych oznaczonych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub

gwarantowane tradycyjne specjalności jest sprawowany na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Projektowana regulacja umożliwi organom Inspekcji przeprowadzanie kontroli urzędowej mającej na celu sprawdzenie, czy produkty oznakowane jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności spełniają wymagania specyfikacji i są prawidłowo oznakowane nie tylko na wniosek producentów, ale również w trakcie ważności świadectwa jakości handlowej lub certyfikatu zgodności. Kontrole w tym zakresie pozwolą na sprawdzenie, czy produkt jest zgodny ze specyfikacją, oraz umożliwią monitorowanie stosowania zarejestrowanych nazw w odniesieniu do produktów wprowadzonych do obrotu zgodnie z art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 – w przypadku chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych oraz zgodnie z art. 24 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w przypadku gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Nadzór nad produkcją pozwoli na zapewnienie podstawowego założenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012, czyli zapewnienie wysokiej jakości produktów wprowadzanych do obrotu jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności oraz ochronę przed bezprawnym wykorzystywaniem zarejestrowanych nazw w odniesieniu do produktów niespełniających wymagań specyfikacji.

Obecnie brak jest regulacji, które określałyby kompetencje Inspekcji w tym zakresie, co powoduje, że Inspekcja nie może wykonywać kontroli u producentów, którzy wprowadzają do obrotu produkty wyprodukowane niezgodnie z zarejestrowaną specyfikacją pod zarejestrowanymi nazwami lub nazwami odwołującymi się do nich. Dlatego też należy umożliwić Inspekcji przeprowadzanie kontroli producentów rolnych, którzy wprowadzają do obrotu produkty wyprodukowane niezgodnie z zarejestrowaną specyfikacją pod zarejestrowanymi nazwami lub nazwami odwołującymi się do nich;

- 2) w regulacjach dotyczących nadzoru Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych nad jednostkami certyfikującymi proponuje

się zastąpienie określenia „kontrola jednostek certyfikujących” określeniem „audyty i inspekcje jednostek certyfikujących” zgodnym z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 191 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), (art. 1 pkt 17 lit. a tiret pierwsze i drugie);

- 3) uszczegółowienie wskazujące, że w ramach nadzoru nad jednostkami certyfikującymi Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych nakazuje wykonanie odpowiednich działań naprawczych związanych z funkcjonowaniem jednostek certyfikujących oraz zatwierdza plan kontroli zgodności procesu produkcji produktów rolnych lub środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ze specyfikacją (art. 1 pkt 17 lit. a tiret trzecie). Zaproponowana regulacja ma na celu zapewnienie, że plany kontroli opracowane przez jednostki certyfikujące na podstawie specyfikacji produktów zapewnią taki sam poziom kontroli u wszystkich producentów występujących o dokonanie kontroli zgodności procesu produkcji ze specyfikacją do różnych jednostek certyfikujących. W projektowanej ustawie przewidziano, że plany kontroli dla każdego produktu zarejestrowanego jako chroniona nazwa pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne, gwarantowana tradycyjna specjalność, wobec których jednostki certyfikujące zamierzają prowadzić kontrolę zgodności procesu produkcji, opracowywane są we współpracy z grupą producentów, która złożyła wniosek o rejestrację, a następnie akceptowane są przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Zatwierdzanie planów kontroli powinno być jednak jednym z elementów nadzoru sprawowanego przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, ponieważ kontrola zgodności jest podstawowym elementem systemu jakości gwarantującym jego skuteczność i zapewniającym, że produkty wprowadzane do obrotu pod chronionymi nazwami spełniają wymagania określone w zarejestrowanych

specyfikacjach. Specyfiką systemu chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności jest fakt, że zakres kontroli zgodności procesu produkcji ze specyfikacją dla każdego zarejestrowanego produktu jest inny. Wynika on przede wszystkim z cech specyficznych zarejestrowanego produktu, metody produkcji oraz obowiązków grupy producentów i każdego producenta, które określone są w specyfikacji. W związku z powyższym, objęcie planów kontroli nadzorem Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie służyć zapewnieniu jednolitych wymagań kontrolnych w odniesieniu do stosowanych kryteriów kontroli, ich zakresu oraz częstotliwości przez różne jednostki organizacyjne w ramach jednego zarejestrowanego produktu.

Projekt przewiduje współpracę Inspekcji Handlowej z Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przy sprawowaniu nadzoru w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów oznaczonych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności lub odwołujących się do nich (art. 1 pkt 22 projektu).

W ramach tej współpracy Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie przekazywał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informacje o producentach produktów zarejestrowanych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne i gwarantowane tradycyjne specjalności. Ponadto wojewódzki inspektor inspekcji handlowej właściwy ze względu na miejsce prowadzonej kontroli podmiotu prowadzącego działalność w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów oznaczonych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności lub odwołujących się do chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych lub gwarantowanych tradycyjnych specjalności będzie przekazywał właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia tej działalności dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia. Ustanowienie ram

współpracy organów kontrolnych ma na celu zapewnienie prawidłowego wykonywania obowiązku nałożonego na państwa członkowskie na mocy art. 36 i art. 38 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012, w tym zapewnienie, że produkty oznaczone jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności kontrolowane są na każdym etapie produkcji, przetwarzania i dystrybucji, co jest podstawowym wymogiem prawa żywnościowego.

Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów oznaczonych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności lub odwołujących się do chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych lub gwarantowanych tradycyjnych specjalności zostaną określone w porozumieniu zawartym między Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów a Głównym Inspektorem Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;

- 4) projekt przewiduje również określenie terminu ważności certyfikatów zgodności w przypadku cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej oraz określenie, że do czasu wyboru przez producenta innego organu kontrolującego uprawnienia jednostki certyfikującej w zakresie nadzoru wydanych certyfikatów zgodności wykonuje Inspekcja (art. 1 pkt 18 projektu). Projektowana regulacja ma na celu zabezpieczenie interesów producentów pozostających pod kontrolą takiej jednostki oraz zapewnienie nadzoru nad wydanymi przez tę jednostkę certyfikatami zgodności. Kwestie te dotychczas nie były uregulowane. Brak regulacji w tym zakresie mógłby skutkować, w przypadku cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej, natychmiastową utratą ważności certyfikatu zgodności producenta wytwarzającego produkty zgodnie ze specyfikacją i tym samym zakazem wprowadzania ich do obrotu pod chronioną nazwą, mimo zachowania procesu produkcji zgodnego ze specyfikacją;
- 5) projekt ustawy przewiduje zobowiązanie jednostek certyfikujących do wykonania odpowiednich działań naprawczych. Ma to na celu wzmocnienie

nadzoru nad tymi jednostkami. Narzędzie to umożliwi Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych egzekwowanie eliminowania nieprawidłowości stwierdzonych podczas inspekcji i audytów przeprowadzanych w jednostkach certyfikujących. Ponadto brak realizacji działań naprawczych przez jednostki certyfikujące będzie wiązał się z ewentualnym nakładaniem na nie kar pieniężnych;

- 6) w projekcie ustawy proponuje się comiesięczne przekazywanie wykazów producentów posiadających ważne certyfikaty zgodności, co będzie służyło nadzorowi nad jednostkami certyfikującymi i produkcją produktów zarejestrowanych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności (art. 1 pkt 19 projektu);
- 7) proponuje się w projekcie nałożenie na Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych obowiązku publikacji na stronie internetowej Inspekcji wykazu producentów posiadających ważne świadectwo jakości potwierdzające zgodność procesu produkcji produktu rolnego lub środka spożywczego ze specyfikacją lub ważny certyfikat zgodności. Ma to na celu zapewnienie przejrzystości systemu oraz ułatwienie kontaktu między producentami a konsumentami (art. 1 pkt 19 projektu);
- 8) określenie, że w przypadku gdy na podstawie wniosków wynikających z ustaleń audytu lub inspekcji Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych stwierdzi, że jednostka certyfikująca nie realizuje odpowiednio powierzonych jej zadań lub jeżeli jednostka certyfikująca nie wykona w wyznaczonym terminie nakazanych jej wcześniej działań naprawczych, Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, kierując się stopniem zagrożenia interesu producentów kontrolowanych przez tę jednostkę, może wydać decyzję zakazującą przyjmowania wniosków od nowych producentów (art. 1 pkt 17 projektu). Jednostki certyfikujące wykonują zadania zlecone im przez administrację publiczną, a sposób ich wykonywania jest regulowany przez szereg aktów prawnych (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2014, rozporządzenie (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady

nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1), katalog możliwych naruszeń też jest szeroki – od drobnych do poważnych. Ponadto, mając na względzie specyfikę systemu chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych, w którym zakres kontroli jest ustalony bardzo szeroko, nie jest możliwe przewidzenie ścisłego katalogu naruszeń. Czynności wykonywane przez jednostki, ich obowiązki wynikające z przywołanych powyżej dokumentów oraz fakt, że powierzono im wykonywanie zadań administracji publicznej, sprawiają, że konieczny jest ścisły nadzór nad prawidłowością prowadzenia przez nie kontroli u producentów produktów zarejestrowanych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne i gwarantowane tradycyjne specjalności. Każdorazowo, na podstawie ustaleń z inspekcji lub audytu, Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych ocenia stopień możliwych nieprawidłowości i czy wpływają one na prawidłowe funkcjonowanie systemu oraz interes producentów i konsumentów. Zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 882/2004, w przypadku gdy audyty lub inspekcje wykażą, że jednostki certyfikujące nie wykonują prawidłowo zadań delegowanych na ich rzecz, właściwy organ delegujący może wycofać delegację. Delegację wycofuje się bezzwłocznie, jeżeli organ kontrolny nie podejmuje szybko właściwych działań zaradczych. W związku z powyższym, w przypadku nieprawidłowego funkcjonowania jednostki certyfikującej, właściwe jest, by Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych miał możliwość zakazania jednostce certyfikującej przyjmowania zgłoszeń kolejnych producentów o objęcie systemem kontroli w celu wykonania nakazu bezzwłocznego odebrania delegowanych zadań i ochrony interesów producentów. Należy podkreślić, że analogiczne rozwiązanie zostało przyjęte w odniesieniu do jednostek certyfikujących działających w rolnictwie ekologicznym. Na mocy art. 1 pkt 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o zmianie ustawy o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 55) art. 8 został rozszerzony (ust. 2a) o możliwość wydania

przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych decyzji zakazującej jednostce certyfikującej przyjmowania zgłoszeń podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego. Ponadto proponuje się, aby minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych wydał decyzję o cofnięciu upoważnionej jednostce certyfikującej upoważnienia do przeprowadzania kontroli oraz do wydawania i cofania certyfikatów zgodności, w przypadku stwierdzenia, że jednostka certyfikująca nie dokonała odpowiednich działań naprawczych w terminie określonym w decyzji, którą wydaje Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, jeżeli stwierdzi, kierując się stopniem zagrożenia interesu producentów kontrolowanych przez tę jednostkę, że jednostka nie realizuje odpowiednio powierzonych jej zadań lub jeżeli jednostka certyfikująca nie wykona działań naprawczych, lub w przypadku gdy jednostka certyfikująca nie spełnia wymagań określonych w art. 39 ust. 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012. W takim przypadku wydane przez jednostkę certyfikującą certyfikaty zgodności zachowują ważność przez okres nie dłuższy niż 90 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej stała się ostateczna. W czasie od dnia, w którym decyzja o cofnięciu upoważnienia stała się ostateczna, do dnia wyboru przez producenta innego podmiotu kontrolującego uprawnienia jednostki certyfikującej w zakresie nadzoru wydanych certyfikatów zgodności wykonuje Inspekcja;

- 9) projekt przewiduje nałożenie na upoważnioną jednostkę certyfikującą niezwłocznego obowiązku powiadamiania, oprócz Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz ministra właściwego do spraw rynków rolnych, także innych jednostek certyfikujących, upoważnionych do działania w zakresie produktów regionalnych i tradycyjnych, o odmowie wydania certyfikatu zgodności i o cofnięciu certyfikatu zgodności. Działania takie zapewnią pełną przejrzystość systemu certyfikacji oraz umożliwią podjęcie odpowiednich działań przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w odniesieniu do producenta, u którego stwierdzono niezgodności. Powiadomienie

niezwłoczne pozostałych jednostek certyfikujących ma na celu zagwarantowanie, że jednostka certyfikująca, pod której kontrolą znajdzie się producent, któremu odmówiono wydania certyfikatu lub cofnięto certyfikat zgodności, będzie miała podstawę do ustalenia poziomu ryzyka w odniesieniu do tego producenta oraz podjęcie odpowiednich działań zapobiegawczych (art. 1 pkt 21 projektu).

6. W projekcie proponuje się wprowadzenie regulacji (art. 1 pkt 26 i 27 projektu) dotyczącej nakładania na jednostkę certyfikującą kar pieniężnych oraz zastąpienie dotychczasowych zbyt dolegliwych przepisów karnych karami pieniężnymi. Obecnie Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przekazuje jednostkom certyfikującym wnioski pokontrolne, nie posiada natomiast narzędzi dyscyplinowania ich w przypadku nieusunięcia uchybień w wyznaczonym terminie lub niepodjęcia odpowiednich działań naprawczych, do których jednostka certyfikująca została zobowiązana w ramach nadzoru sprawowanego przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Jediną sankcją, jaka jest przewidziana w ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 10, poz. 68, z późn. zm.) wobec jednostek certyfikujących, jest cofnięcie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz wydawania certyfikatów zgodności, co jest krokiem ostatecznym.

W związku z tym w projekcie przewiduje się nałożenie na jednostkę certyfikującą kar pieniężnych, w przypadku jeżeli:

- 1) nie przekazuje Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych do 10. dnia każdego miesiąca wykazu producentów, którym wydano lub cofnięto certyfikat zgodności, lub przekazuje niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje wykaz zawierający niekompletne lub nieprawdziwe informacje,
- 2) nie przekazuje Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych sprawozdania z kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku, wykazu kontrolowanych producentów oraz informacji o stosowanych procedurach kontrolnych do dnia 31 stycznia każdego roku lub przekazuje te

dokumenty niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje wykaz zawierający niekompletne lub nieprawdziwe informacje,

- 3) nie informuje Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, ministra właściwego do spraw rynków rolnych lub innych upoważnionych jednostek certyfikujących o odmowie wydania producentowi certyfikatu zgodności lub cofnięciu certyfikatu zgodności.

Jednostka certyfikująca za te czyny będzie podlegała karze pieniężnej stanowiącej równowartość do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający rok wymierzenia tej kary, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Natomiast jednostka certyfikująca, która:

- 1) nie udzieli organom Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych wszelkich informacji związanych ze sprawowanym nadzorem,
 - 2) wydaje certyfikaty zgodności niezgodnie ze specyfikacją,
 - 3) prowadzi kontrolę zgodności procesu produkcji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowaną tradycyjną specjalnością ze specyfikacją, niezgodnie z zasadami określonymi na podstawie art. 37 i art. 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012,
 - 4) nie wykonuje działań naprawczych oraz działa niezgodnie z zakresem udzielonego upoważnienia
- będzie podlegać karze pieniężnej stanowiącej równowartość do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający rok wymierzenia tej kary, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Kary pieniężne wymierzone będą w drodze decyzji przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Kary pieniężne będą wymierzone przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, stopnia zawinienia,

zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów.

Ponadto projekt przewiduje regulację, zgodnie z którą, ten kto działa jako upoważniona jednostka certyfikująca bez wymaganego upoważnienia, będzie podlegać karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętego wynagrodzenia. Kary pieniężne wymierzone będą w drodze decyzji przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

W projekcie proponuje się określić, że termin zapłaty wyżej wymienionych kar pieniężnych będzie wynosił 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Ponadto, odnosząc się do propozycji zastąpienia zbyt dolegliwych przepisów karnych dotyczących nieprawidłowego stosowania nazw zarejestrowanych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne, gwarantowane tradycyjne specjalności, symboli chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego i gwarantowanej tradycyjnej specjalności, napisów „chroniona nazwa pochodzenia”, „chronione oznaczenie geograficzne” i „gwarantowana tradycyjna specjalność” oraz skrótów „ChNP”, „ChOG” i „GTS”, projekt przewiduje, że:

- 1) kto stosuje nazwy zarejestrowane jako chroniona nazwa pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne oraz gwarantowana tradycyjna specjalność do produktów nieobjętych specyfikacją lub narusza zakres ich ochrony określony w art. 13 ust. 1 i art. 24 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012, podlega karze pieniężnej w wysokości do dziesięciokrotnego przeciętego wynagrodzenia,
- 2) kto stosuje oznaczenia, ich skróty i symbole z naruszeniem art. 44 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012, podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej uzyskanej lub którą można uzyskać za wprowadzany do obrotu produkt,
- 3) kto wprowadza do obrotu produkt rolny lub środek spożywczy chroniony jako chroniona nazwa pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne albo gwarantowana tradycyjna specjalność, który wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 12 ust. 3 oraz art. 23 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu

Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 nie został oznakowany lub został oznakowany z naruszeniem wskazanych przepisów, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia,

- 4) w przypadku ponownego wprowadzenia do obrotu produktu rolnego lub środka spożywczego chronionego jako chroniona nazwa pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne albo gwarantowana tradycyjna specjalność, który wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 12 ust. 3 oraz art. 23 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 nie został oznakowany lub został oznakowany z naruszeniem wskazanych przepisów, kara pieniężna będzie wymierzona w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia i będzie nie niższa od wysokości kary pieniężnej wymierzonej poprzednio za takie naruszenie.

Kary pieniężne wymierzane będą, w drodze decyzji, przez właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej. Egzekucja nałożonych kar pieniężnych będzie następowała w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Kary pieniężne będą wymierzane przy uwzględnieniu szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów. Do kar pieniężnych w zakresie nieuregulowanym w ustawie będą miały zastosowanie przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. poz. 749, z późn. zm.). Kary pieniężne będą stanowiły dochód budżetu państwa i będą wnoszone na rachunek bankowy Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, wojewódzkiego inspektora albo wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

Ponadto, mając na względzie fakt, że w trakcie kontroli urzędowej prowadzonej przez właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, oznakowanie produktu może zawierać naruszenia różnych przepisów, tj.:

- 1) przepisów ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych,

- 2) przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych lub
- 3) przepisów o rolnictwie ekologicznym,

zaproponowano, by kary pieniężne, w przypadku gdy znamiona danego naruszenia wyczerpują naruszenia określone w powyższych przepisach, kara wymierzana była na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Przepis ten umożliwi organom przeprowadzającym kontrolę wymierzenie jednej, łącznej kary, uwzględniającej wszystkie ewentualne naruszenia.

7. Ponadto przewiduje się w art. 2 projektu wprowadzenie regulacji dotyczącej tego, że kontrolę produktów oznaczonych fakultatywnym określeniem jakościowym „produkt górski”, wprowadzonym na mocy art. 31 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012, lub określeniami odwołującymi się do niego należy powierzyć Inspekcji. Kontrola ta powinna być przeprowadzana na zasadzie analizy ryzyka w celu zapewnienia przestrzegania zasad stosowania określenia „produkt górski”. Zadanie to powinno zostać dodane do katalogu zadań Inspekcji w art. 17 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678, z późn. zm.). W tym celu należy umożliwić Inspekcji przeprowadzanie kontroli producentów rolnych stosujących określenie jakościowe „produkt górski”.
8. Ponadto zaproponowano w projekcie ustawy zmiany wynikające z dotychczasowego funkcjonowania przepisów polegające na:
 - 1) zastąpieniu wymogu składania dwóch egzemplarzy wniosku o rejestrację chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności w formie papierowej na wymóg składania w postaci papierowej jednego egzemplarza wniosku o rejestrację. Wymóg składania dwóch egzemplarzy wniosku o rejestrację stanowił nadmierne obciążenia dla wnioskodawców. Do celów procedury badania wniosku wystarczy jeden egzemplarz wniosku o rejestrację (art. 1 pkt 6 projektu);
 - 2) uchyleniu obowiązku ogłaszania w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych wykazu produktów tradycyjnych wpisanych na listę produktów tradycyjnych w danym roku. Lista Produktów Tradycyjnych jest

ogłaszana i aktualizowana na stronach internetowych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych. W związku z powyższym obowiązek publikacji w dzienniku urzędowym stanowi zbędne obciążenie biurowe (art. 1 pkt 23 projektu).

Przedkładany projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie podlega obowiązkowi przedstawienia projektu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Jacek Bogucki – Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Magdalena Głodek, Naczelnik Wydziału Oznaczeń Geograficznych, Departament Rynków Rolnych, tel. 22 623-22-08, magdalena.glodek@minrol.gov.pl.</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>1.02.2016 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>implementacja przepisów UE</p> <p>Nr w wykazie prac</p> <p>UC 9</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem projektu jest uwzględnienie w polskim porządku prawnym rozwiązań rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1), poprawa funkcjonowania systemu oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych oraz doprecyzowanie przepisów aktualnie obowiązującej ustawy. W związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 konieczne jest dostosowanie ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 10, poz. 68 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1368) do zmienionych przepisów, przede wszystkim przez zastąpienie odesłań do uchylonych rozporządzeń, tj. rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami (Dz. Urz. UE L 93 z 31.03.2006, str. 1) oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 93 z 31.03.2006, str. 12, z późn. zm.) odpowiednimi odesłaniami do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012. Ponadto, w związku z dziesięcioletnim funkcjonowaniem systemu rejestracji i ochrony, zidentyfikowano pewne braki w systemie, w szczególności w odniesieniu do kontroli i nadzoru nad rynkiem. Brakuje przede wszystkim skutecznych narzędzi nadzoru nad produkcją produktów zarejestrowanych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne i gwarantowane tradycyjne specjalności. Dostrzeżono także luki w systemie nadzoru nad jednostkami certyfikującymi upoważnionymi do przeprowadzania kontroli oraz wydawania i cofania certyfikatów zgodności. Zaproponowane w projekcie rozwiązania dotyczące wzmocnienia nadzoru nad produkcją i jednostkami certyfikującymi zostały zaczerpnięte z ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 497).

Przedmiotowy projekt został opracowany na podstawie założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zastąpienie odesłań do uchylonych rozporządzeń, tj. rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami (Dz. Urz. UE L 93 z 31.03.2006, str. 1) oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 93 z 31.03.2006, str. 12, z późn. zm.) odpowiednimi odesłaniami do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 oraz wprowadzenie niezbędnych zmian wynikających z przepisów tego rozporządzenia między innymi w procedurze składania sprzeciwów do wniosków o rejestrację z innych państw członkowskich.

Ponadto zaproponowano wzmocnienie systemu nadzoru i poprawę efektywności kontroli urzędowych systemu chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, dokonywanych przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Uwzględniono dotychczasowe doświadczenia, w szczególności dzięki uzupełnieniu katalogu narzędzi służących do sprawowania tego nadzoru, przez zwiększenie częstotliwości informowania Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przez jednostki certyfikujące o producentach posiadających ważny certyfikat zgodności oraz uszczegółowienie, że w ramach nadzoru nad jednostkami certyfikującymi Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych nakazuje wykonanie odpowiednich działań naprawczych związanych z funkcjonowaniem jednostek certyfikujących. Zmiany w zakresie systemu kontroli produktów zarejestrowanych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności oraz w ramach nadzoru nad rynkiem tych produktów wynikają z przepisów tytułu V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 oraz ze sprawozdania

specjalnego nr 11/2011 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Czy koncepcja systemu oznaczeń geograficznych i zarządzanie nim umożliwiają jego skuteczność?”. Ponadto uwzględniają one braki w systemie nadzoru i kontroli wskazane w sprawozdaniach z audytów prowadzonych przez Europejskie Biuro ds. Żywności i Weterynarii w 2012 i 2013 r. W dokumentach tych sygnalizowano konieczność zwiększenia nadzoru państwa nad systemem kontroli w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz zwiększenie nadzoru nad upoważnionymi jednostkami certyfikującymi, którym powierzono wykonywanie zadań publicznych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 wzmacnia system chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności na terytorium całej Unii Europejskiej przez zaproponowanie rozwiązań dążących do wzmocnienia roli grup producentów oraz państw członkowskich w odniesieniu do egzekwowania ochrony zarejestrowanych nazw, wzmocnienia i wyjaśnienia poziomu i zakresu ochrony oznaczeń unijnych. Ważne jest także dalsze wzmacnianie roli oznaczeń geograficznych dla produktów rolnych i środków spożywczych na arenie międzynarodowej przez zawieranie przez Unię Europejską kolejnych umów o wzajemnej ochronie oznaczeń geograficznych z państwami trzecimi oraz przez działania w tym kierunku na forum WTO. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 jest stosowane we wszystkich państwach członkowskich, jednakże każde państwo członkowskie ustanawia osobną procedurę krajową badania wniosków, powierzając te zadania różnym organom. W Republice Czeskiej oraz w Niemczech rozdzielono np. system chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych, za badanie których odpowiedzialny jest krajowy urząd patentowy, od systemu gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Badanie wniosków o rejestrację gwarantowanych tradycyjnych specjalności powierzono ministerstwu rolnictwa. Jakość produktów rolnych w UE jest jednym z głównych czynników wartości dodanej WPR i jednym z głównych atutów na rynkach światowych.

Należy zaznaczyć, że system kontroli dotyczący chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, zgodnie z tytułem V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012, opiera się na rozwiązaniach określonych w rozporządzeniu (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1) i jest podobny we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Jednakże do decyzji państw członkowskich pozostaje, czy zadania dotyczące kontroli zgodności produkcji ze specyfikacją powierzone zostaną jednostkom certyfikującym. W przypadku powierzenia zadań kontrolnych jednostkom certyfikującym państwa członkowskie muszą prowadzić nad nimi nadzór, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 882/2004.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Małe i średnie przedsiębiorstwa	6 743	dane Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej	korzyści finansowe – wsparcie ze środków UE
Pozostałe przedsiębiorstwa	300	dane Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej	korzyści finansowe – wsparcie ze środków UE
Rolnicy	2 073 000	dane Głównego Urzędu Statystycznego	korzyści finansowe – wsparcie ze środków UE

Projektowana ustawa oddziaływać będzie przede wszystkim na producentów produktów rolnych i środków spożywczych, którzy w przyszłości będą ubiegać się o rejestrację nazw produktów rolnych i środków spożywczych, przez przywołanie w ustawie obowiązujących przepisów Unii Europejskiej, oraz upoważnione jednostki certyfikujące i Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. W zakresie upoważnionych jednostek certyfikujących zwiększona została częstotliwość, z jaką jednostki mają przekazywać informacje Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, natomiast podstawy i zasady działania pozostają bez zmian w stosunku do obowiązującej ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych. W odniesieniu do Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych należy podkreślić, że zadania w zakresie nadzoru nad systemem kontroli produktów regionalnych i tradycyjnych oraz nad upoważnionymi jednostkami certyfikującymi wykonywane są zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 882/2004. W związku z powyższym ich szczegółowe opisanie w projektowanej ustawie nie zwiększy zakresu obowiązków Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a ułatwi prawidłowe sprawowanie nadzoru.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy nie był przekazywany do konsultacji i uzgodnień. Projekt został opracowany przez Rządowe Centrum Legislacji na podstawie projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw przyjętego przez Radę Ministrów na posiedzeniu w dniu 14 października 2014 r.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0,0 07	0,0 07	0,0 07	0,0 07	0,0 07	0,0 07	0,0 07	0,0 07	0,0 07	0,0 07	0,07
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie projektu nie wpłynie na wydatki sektora finansów publicznych. Zmiany wprowadzone projektowaną ustawą mają przede wszystkim charakter techniczny i nie wprowadzają istotnych zmian, z punktu widzenia sektora finansów publicznych, w odniesieniu do stanu obecnego. Mając na względzie fakt, że Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zgodnie z ustawą o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych, sprawuje nadzór nad upoważnionymi jednostkami certyfikującymi, uszczegółowienie zakresu czynności w ramach tego nadzoru nie wpłynie na sektor finansów publicznych. Ponadto, mając na względzie fakt, że Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Inspekcja Handlowa prowadzą obecnie kontrole w zakresie prawidłowego stosowania nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, wejście w życie projektowanej ustawy nie zmniejszy dochodów ani nie zwiększy wydatków jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. W związku z wprowadzeniem regulacji dotyczącej nakładania na jednostki certyfikujące kar pieniężnych oraz zastąpieniem dotychczasowych przepisów karnych karami pieniężnymi wejście w życie projektu wpłynie na dochody budżetu państwa. Przyjmuje się, że ze względu na fakt, że w sektor zaangażowane są na ogół małe i mikro- przedsiębiorstwa, a skala naruszeń jest na ogół niewielka, z wymierzania kar pieniężnych dochód budżetu państwa będzie stanowił ok. 6 tys. zł rocznie. Najczęściej stosowaną sankcją jest nakaz zmiany oznakowania oraz wycofanie towaru z rynku. Z kar nakładanych na jednostki certyfikujące, bazując na doświadczeniu z sektora rolnictwa ekologicznego, dochód budżetu państwa wyniesie rocznie ok. 1 tys. zł rocznie.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
		Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	0				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0					
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych	Możliwość uzyskania wsparcia finansowego z UE przez rolników oraz grupy											

	i średnich przedsiębiorstw	producentów produktów zarejestrowanych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne i gwarantowane tradycyjne specjalności zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz rozwoju obszarów wiejskich (EFRROW).
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	dla konsumentów – oznakowanie żywności gwarantujące potwierdzoną wysoką jakość produktów, a tym samym poprawa rozpoznawalności tej żywności oraz podniesienie świadomości konsumentów na temat jakości żywności
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne		

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Nowelizacja ustawy ma na celu doprecyzowanie zadań stosownych organów, które realizują zadania na podstawie obecnie obowiązującej ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych. W związku z wykonywaniem przez upoważnione jednostki certyfikujące zadań administracji publicznej projektowana ustawa nakłada na nie obowiązek zwiększonej sprawozdawczości. Informacje te służą Głównemu Inspektorowi Jakości Artykułów Rolno-Spożywczych do sprawowania nadzoru nad systemem kontroli produktów zarejestrowanych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne i gwarantowane tradycyjne specjalności. Ponadto nałożono na Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych obowiązek publikowania informacji statystycznych o producentach produktów zarejestrowanych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne i gwarantowane tradycyjne specjalności oraz kontrolę, na zasadzie analizy ryzyka, oznaczenia jakościowego stosowanego fakultatywnie „produkt górski”.

Należy zaznaczyć, że udział producentów w unijnym systemie chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności jest dobrowolny, a o przystąpieniu do niego każdy producent decyduje indywidualnie.

9. Wpływ na rynek pracy

Mając na względzie fakt, że projektowana ustawa ma na celu przede wszystkim dostosowanie polskich przepisów do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 i nie zmienia statusu podmiotów zaangażowanych w funkcjonowanie systemu chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, nie wpłynie ona na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Brak wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projekt ustawy nakłada na określone organy i jednostki konkretne zadania, które będą realizowane zgodnie z terminami

określonymi w tym projekcie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nastąpi 5 lat po wdrożeniu. Miernikiem będzie liczba certyfikatów wydanych w ramach poszczególnych systemów jakości żywności, liczba producentów stosujących określenie jakościowe „produkt górski” oraz badanie rynku dotyczące rozpoznawalności tych systemów wśród konsumentów. W związku z tym, że projekt ustawy ma charakter kompetencyjny, nie przewiduje się przedstawienia wyników ewaluacji w OSR *ex post*.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw.			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1)			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
TYTUŁ I PRZEPISY OGÓLNE					
<i>Artykuł 1</i> Cele					
Art. 1 ust. 1 lit. a	Celem niniejszego rozporządzenia jest wspieranie producentów produktów rolnych i środków spożywczych w informowaniu kupujących i konsumentów o cechach produktów i środków spożywczych i związanej z nimi produkcji rolnej by tym samym zapewnić: uczciwą konkurencję – rolnikom i producentom produktów rolnych i środków spożywczych mających cechy i właściwości stanowiące wartość dodaną;	N			
Art. 1 ust. 1 lit. b	dostęp konsumentów do wiarygodnych informacji na temat tych produktów;	N			

Art. 1 ust. 1 lit. c	przestrzeganie praw własności intelektualnej; oraz	N			
Art. 1 ust. 1 lit. d	integralność rynku wewnętrznego.	N			
	Środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają za zadanie wspierać działalność rolno-przetwórczą oraz systemy rolne związane z produktami wysokiej jakości, by przyczynić się w ten sposób do osiągnięcia celów polityki rozwoju obszarów wiejskich.	N			
Art. 1 ust. 2 lit. a	W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się systemy jakości, które stanowią podstawę do określania oraz – w stosownych przypadkach – ochrony nazw i określeń, które w szczególności wskazują lub opisują produkty rolne charakteryzujące się: cechami stanowiącymi wartość dodaną; lub	N			
Art. 1 ust. 2 lit. b	właściwościami stanowiącymi wartość dodaną wynikającymi z metod produkcji rolnej lub przetwarzania wykorzystywanych przy ich wytwarzaniu albo wynikającymi z miejsca ich produkcji lub wprowadzenia do obrotu.	N			
<i>Artykuł 2</i> Zakres stosowania					
Art. 2 ust. 1	Niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu oraz inne produkty rolne i środki spożywcze wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Aby uwzględnić zobowiązania międzynarodowe lub nowe metody produkcji i surowce, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 56, w celu uzupełniania wykazu produktów zamieszczonego w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Produkty te muszą być ściśle powiązane z produktami rolnymi lub gospodarką wiejską.	N			

Art. 2 ust. 2	Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do napojów spirytusowych, win aromatyzowanych ani produktów winiarskich określonych w załączniku XIb do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, z wyjątkiem octów winnych.	N			
Art. 2 ust. 3	Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla innych szczegółowych przepisów unijnych dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, a w szczególności w zakresie jednolitej wspólnej organizacji rynków i do etykietowania żywności.	N			
Art. 2 ust. 4	Do systemów jakości ustanowionych niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.	N			
<i>Artykuł 3</i> Definicje					
Art. 3 pkt. 1	Na potrzeby niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje: „systemy jakości” oznaczają systemy ustanowione na mocy tytułów II, III i IV;	N			
Art. 3 pkt. 2	„grupa” oznacza dowolne stowarzyszenie, niezależnie od jego formy prawnej, skupiające głównie producentów lub przetwórców, których działalność związana jest z tym samym produktem;	N			
Art. 3 pkt. 3	„tradycyjny” oznacza udokumentowany jako będący w użyciu na rynku krajowym przez okres umożliwiający przekaz z pokolenia na pokolenie; okres ten ma wynosić co najmniej 30 lat;	N			
Art. 3 pkt. 4	„etykietowanie” oznacza wszelkie wyrazy, dane szczegółowe, znaki towarowe, nazwy handlowe, ilustracje lub symbole odnoszące się do środków spożywczych i umieszczone na jakimkolwiek opakowaniu, dokumencie, uwadze, etykiecie, obwódce lub pierścieniu towarzyszącym lub odnoszącym się do takiego środka spożywczego;	N			

Art. 3 pkt. 5	„specyficzny charakter” w odniesieniu do produktu oznacza charakterystyczne właściwości procesu produkcji, które wyraźnie wyróżniają dany produkt spośród innych podobnych produktów należących do tej samej kategorii;	N			
Art. 3 pkt. 6	„terminy rodzajowe ” oznaczają nazwy produktów, które – mimo, iż dotyczą miejsca, regionu lub kraju, w którym dany produkt został pierwotnie wytworzony lub wprowadzony na rynek – zostały przyjęte jako nazwy zwyczajowe danego produktu w Unii;	N			
Art. 3 pkt. 7	„etap produkcji” oznacza produkcję, przetwarzanie lub przygotowanie;	N			
Art. 3 pkt. 8	„produkty przetworzone” oznaczają środki spożywcze uzyskane w wyniku przetworzenia produktów nieprzetworzonych. Produkty przetworzone mogą zawierać składniki, które są niezbędne do ich wyprodukowania lub do nadania im specyficznego charakteru.	N			

TYTUŁ II
CHRONIONE NAZWY POCHODZENIA I CHRONIONE OZNACZENIA GEOGRAFICZNE

Artykuł 4

Cel

Art. 4 lit. a	Ustanawia się system chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych, tak aby wesprzeć producentów wyrobów związanych z danym obszarem geograficznym poprzez: zagwarantowanie godziwych dochodów z tytułu właściwości wytwarzanych przez nich produktów;	N			
Art. 4 lit. b	zapewnienie jednolitej ochrony nazw jako jednego z praw własności intelektualnej na terytorium Unii;	N			
Art. 4 lit. c	udostępnienie konsumentom jasnych informacji na temat właściwości stanowiących wartość dodaną produktów.	N			

Artykuł 5

Wymogi dotyczące nazwy pochodzenia i oznaczeń geograficznych

Art. 5 ust. 1 lit. a	Do celów niniejszego rozporządzenia „nazwa pochodzenia” to nazwa, którą określa się produkt: pochodzący z określonego miejsca, regionu lub, w wyjątkowych przypadkach, kraju,	N			
Art. 5 ust. 1 lit. b	którego jakość lub cechy charakterystyczne są w istotnej lub wyłącznej mierze zasługą szczególnego środowiska geograficznego, na które składają się czynniki naturalne i ludzkie; oraz	N			
Art. 5 ust. 1 lit. c	którego wszystkie etapy produkcji odbywają się na określonym obszarze geograficznym.	N			
Art. 5 ust. 2 lit. a	Do celów niniejszego rozporządzenia „oznaczenie geograficzne” to nazwa, którą określa się produkt: pochodzący z określonego miejsca, regionu lub kraju;	N			
Art. 5 ust. 2 lit. b	którego określona jakość, renoma lub inna cecha charakterystyczna w głównej mierze wynika z tego pochodzenia geograficznego; oraz	N			
Art. 5 ust. 2 lit. c	którego przynajmniej jeden etap produkcji odbywa się na tym określonym obszarze geograficznym.	N			
Art. 5 ust. 3 lit. a	Niezależnie od ust. 1 niektóre nazwy traktuje się jako nazwy pochodzenia, nawet jeżeli surowce do odnośnych produktów pochodzą z obszaru geograficznego większego lub różniącego się od określanego obszaru geograficznego, pod warunkiem że: został określony obszar wytwarzania tych surowców;	N			
Art. 5 ust. 3 lit. b	istnieją specjalne warunki wytwarzania tych surowców;	N			
Art. 5 ust. 3 lit. c	istnieje system kontroli zapewniający przestrzeganie warunków, o których mowa w lit. b); oraz	N			
Art. 5 ust. 3 lit. d	dana nazwa pochodzenia była uznawana za nazwę pochodzenia w kraju, z którego się wywodzi, przed dniem 1 maja 2004 r.	N			
	Na potrzeby niniejszego ustępu za surowce uznaje się wyłącznie żywe zwierzęta, mięso i mleko.	N			
Art. 5	Aby uwzględnić specyficzny charakter	N			

ust. 4 tiret pierwsze	wytwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 56, dotyczących ograniczeń i odstępstw w odniesieniu do pochodzenia paszy w przypadku nazwy pochodzenia.				
Art. 5 ust. 4 tiret drugie	Ponadto, aby uwzględnić specyficzny charakter niektórych produktów lub obszarów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 56, dotyczących ograniczeń i odstępstw w związku z ubojem zwierząt lub pochodzeniem surowców.	N			
Art. 5 ust. 4 tiret trzecie	Te ograniczenia i odstępstwa powinny uwzględniać, w oparciu o obiektywne kryteria, jakość lub praktykę i uznaną wiedzę praktyczną lub czynniki naturalne.	N			
<i>Artykuł 6</i>					
Charakter nazwy rodzajowej, konflikty z nazwami odmian roślin i ras zwierząt, z homonimami i znakami towarowymi					
Art. 6 ust. 1	Nazw rodzajowych nie rejestruje się jako chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych.	N			
Art. 6 ust. 2	Nazwa nie może zostać zarejestrowana jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, jeżeli koliduje ona z nazwą odmiany roślin lub rasy zwierząt, przez co istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd konsumentów co do prawdziwego pochodzenia produktu.	N			
Art. 6 ust. 3 tiret pierwsze	W przypadku wniosku o rejestrację nazwy, która jest w całości lub w części homonimiczna w stosunku do nazwy figurującej już w rejestrze ustanowionym na mocy art. 11, nazwa ta nie może zostać zarejestrowana, chyba że między homonimem rejestrowanym w drugiej kolejności a nazwą wpisaną już do rejestru istnieje wystarczające rozróżnienie w sferze lokalnej i tradycyjnej praktyki dotyczące warunków ich stosowania i prezentacji, przy czym należy uwzględnić potrzebę zapewnienia równego traktowania producentów i niewprowadzania w błąd konsumentów.	N			

Art. 6 ust. 3 tiret drugie	Nie rejestruje się homonimicznej nazwy wprowadzającej w błąd konsumenta, prowadzącej go do przekonania, że produkty pochodzą z innego obszaru, nawet jeżeli nazwa ta odpowiada rzeczywistemu terytorium, regionowi lub miejscu pochodzenia danych produktów.	N			
Art. 6 ust. 4	W przypadku wniosku o rejestrację nazwy jako nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, nazwa ta nie zostaje zarejestrowana, jeżeli – przy uwzględnieniu renomy danego znaku towarowego, jego powszechnej znajomości oraz okresu, przez jaki jest on używany – rejestracja nazwy podanej we wniosku jako nazwy pochodzenia lub oznaczenie geograficzne mogłaby wprowadzić w błąd konsumentów, co do prawdziwej tożsamości produktu.	N			
<i>Artykuł 7</i> Specyfikacja produktu					
Art. 7 ust. 1 lit. a	Chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne zawiera co najmniej następujące informacje: nazwę, która ma zostać objęta ochroną jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, w formie stosowanej w handlu lub w języku potocznym, wyłącznie w językach, które są lub dawniej były używane do opisu tego konkretnego produktu na określonym obszarze geograficznym;	N			
Art. 7 ust. 1 lit. b	opis produktu, obejmujący – w stosownych przypadkach – surowce, a także główne fizyczne, chemiczne, mikrobiologiczne lub organoleptyczne cechy produktu;	N			
Art. 7 ust. 1 lit. c	definicję obszaru geograficznego określonego na podstawie związku, o którym mowa w lit. f) ppkt (i) lub (ii) niniejszego ustępu oraz – w stosownych przypadkach – szczegółowe informacje świadczące o spełnieniu wymogów art. 5 ust. 3;	N			
Art. 7 ust. 1 lit. d	dowody potwierdzające, że produkt pochodzi z określonego obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub 2;	N			
Art. 7	opis metod pozyskiwania produktu oraz – w	N			

ust. 1 lit. e	stosownych przypadkach – autentycznych i niezmiennych lokalnych metod, a także informacje dotyczące pakowania, jeżeli grupa składająca wnioski zdecyduje o ich uwzględnieniu i przedstawi wystarczające i odnoszące się wyłącznie do danego produktu uzasadnienie, dlaczego zapewnienie jakości, pochodzenia lub kontroli wymaga, aby pakowanie odbywało się na określonym obszarze geograficznym, z uwzględnieniem przepisów unijnych, w szczególności dotyczących swobodnego przepływu towarów i swobodnego świadczenia usług;				
Art. 7 ust. 1 lit. f pkt i	związek między jakością lub cechami charakterystycznymi produktu a środowiskiem geograficznym, o którym mowa w art. 5 ust. 1, lub;	N			
Art. 7 ust. 1 lit. f pkt ii	zależnie od przypadku, związek między określoną jakością, renomą lub inną cechą charakterystyczną produktu a pochodzeniem geograficznym, o którym mowa w art. 5 ust. 2;	N			
Art. 7 ust. 1 lit. g	nazwy i adresy organów lub, o ile są dostępne, nazwy i adresy jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu na mocy art. 37 oraz ich szczegółowe zadania;	N			
Art. 7 ust. 1 lit. h	wszelkie szczegółowe zasady dotyczące etykietowania danego produktu.	N			
Art. 7 ust. 2 tiret pierwsze	Aby zagwarantować, że informacje zawarte w specyfikacjach produktów są istotne i konkretne, Komisja jest uprawniona zgodnie z art. 56 do przyjmowania aktów delegowanych ustanawiających przepisy ograniczające zakres informacji zawartych w specyfikacjach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, gdy takie ograniczenie jest niezbędne, by uniknąć zbyt obszernych wniosków o rejestrację.	N			
Art. 7 ust. 2 tiret drugie	Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące formatu specyfikacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			

Artykuł 8

Treść wniosków o rejestrację

Art. 8 ust. 1 lit. a	Wniosek o rejestrację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego zgodnie z art. 49 ust. 2 lub 5, zawiera co najmniej następujące informacje: nazwę i adres grupy składającej wniosek oraz organów lub, o ile są dostępne, jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu;	T	Art. 1 pkt 5 projektu ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw	art. 7 i art. 8 otrzymują brzmienie: „Art. 7. Wniosek o rejestrację może dotyczyć tylko jednego produktu rolnego lub środka spożywczego, z zastrzeżeniem art. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 179 z 19.06.2014, str. 36). Art. 8. Wniosek o rejestrację poza elementami określonymi odpowiednio w art. 8 albo art. 20 rozporządzenia nr 1151/2012 zawiera: 1) wskazanie: a) osoby działającej w imieniu wnioskodawcy, b) adresu do korespondencji wnioskodawcy; 2) wykaz dokumentów lub informacji dołączonych do wniosku o rejestrację.”;	
Art. 8 ust. 1 lit. b	specyfikację produktu, o której mowa w art. 7;	N			
Art. 8 ust. 1 lit. c pkt i	jednolity dokument, w którym uwzględnia się następujące informacje: główne punkty specyfikacji produktu: nazwę, opis produktu, w tym – w stosownych przypadkach – szczegółowe zasady dotyczące pakowania i etykietowania, oraz zwięzłą definicję obszaru geograficznego;	N			
Art. 8 ust. 1 lit. c pkt ii	opis związku między produktem a środowiskiem geograficznym lub pochodzeniem geograficznym, o których mowa w art. 5 ust. 1 lub 2, w zależności od przypadku, w tym – w stosownych przypadkach – włącznie z elementami szczególnymi opisu produktu lub metody produkcji, które uzasadniają ten związek.	N			

	Wniosek, o którym mowa w art. 49 ust. 5, zawiera ponadto dowód świadczący o tym, że nazwa danego produktu jest chroniona w jego kraju pochodzenia.	N			
Art. 8 ust. 2 lit. a	Dokumentacja wniosku, o której mowa w art. 49 ust. 4, obejmuje: nazwę i adres grupy składającej wniosek;	N			
Art. 8 ust. 2 lit. b	jednolity dokument, o którym mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu;	N			
Art. 8 ust. 2 lit. c	oświadczenie państwa członkowskiego, że uznało ono wniosek złożony przez grupę i będący przedmiotem pozytywnej decyzji za spełniający wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i przepisach przyjętych na jego mocy;	T	Art. 1 pkt 9 projektu ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw	W przypadku niewniesienia zastrzeżenia do wniosku o rejestrację Rada, w terminie 30 dni od dnia upływu terminu na wniesienie zastrzeżenia, wydaje opinię do tego wniosku o spełnianiu wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1151/2012.	
Art. 8 ust. 2 lit. d	odesłanie do publikacji specyfikacji produktu.		N		

Artykuł 9

Tymczasowa ochrona krajowa

Art. 9	<p>Państwo członkowskie może – wyłącznie na zasadzie tymczasowej – przyznać danej nazwie ochronę na szczeblu krajowym na mocy niniejszego rozporządzenia, ze skutkiem od dnia, w którym w Komisji został złożony wniosek o rejestrację.</p> <p>Tego rodzaju ochrona na szczeblu krajowym ustaje z dniem, w którym podjęta zostaje decyzja w sprawie rejestracji na mocy niniejszego rozporządzenia albo wniosek zostaje wycofany.</p> <p>W przypadku gdy nazwa nie zostanie zarejestrowana na mocy niniejszego</p>	N	Art. 34-38 a ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych	<p>Art. 35. 1. Nazwy produktów rolnych i środków spożywczych od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1, art. 22 ust. 1 pkt 1 lub art. 24 ust. 1 pkt 1, podlegają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tymczasowej ochronie, zwanej dalej "tymczasową ochroną krajową".</p> <p>2. Listę produktów rolnych i środków spożywczych podlegających tymczasowej ochronie krajowej prowadzi minister właściwy do spraw rynków rolnych.</p> <p>3. Lista, o której mowa w ust. 2, jest jawna.</p> <p>4. Lista, o której mowa w ust. 2, jest umieszczana</p>	Przyznanie, danej nazwie, tymczasowej ochrony krajowej na szczeblu krajowym nie jest obligatoryjne. Jednakże wdrożenie tego mechanizmu jest korzystne z punktu widzenia producentów wytwarzających dany produkt zgodnie ze specyfikacją.
--------	--	---	--	---	--

<p>rozporządzenia, za konsekwencje takiej ochrony na szczeblu krajowym odpowiada wyłącznie zainteresowane państwo członkowskie.</p> <p>Środki podejmowane przez państwa członkowskie na mocy akapitu pierwszego wywołują skutki jedynie na szczeblu krajowym i nie mają wpływu na handel wewnątrzunijny lub międzynarodowy.</p>			<p>na stronach internetowych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych.</p> <p>Art. 36. 1. Tymczasowa ochrona krajowa wygasa:</p> <ol style="list-style-type: none">1) z dniem dokonania wpisu nazwy produktu rolnego lub środka spożywczego do rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych;2) z dniem odmowy - w przypadku odmowy dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w pkt 1. <p>2. Po dokonaniu wpisu nazwy produktu rolnego lub środka spożywczego do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz w przypadku odmowy dokonania wpisu, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nazwę produktu rolnego lub środka spożywczego skreśla się z listy, o której mowa w art. 35 ust. 2.</p> <p>Art. 37. Podmiot wytwarzający zgodnie z wymaganiami zawartymi w specyfikacji produkt rolny lub środek spożywczy, którego nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne została wpisana na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, ma prawo do używania w obrocie nazwy wpisanej na tę listę.</p> <p>Art. 38. Nazwy wpisane na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, nie mogą być używane w obrocie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli produkty rolne lub środki spożywcze, których one dotyczą, nie spełniają warunków będących podstawą wpisu nazwy na tę listę:</p> <ol style="list-style-type: none">1) nawet wtedy, gdy takie użycie nie ma na celu wskazywania pochodzenia geograficznego produktów rolnych i środków spożywczych oraz wtedy, gdy rzeczywiste miejsce wytworzenia produktów rolnych i środków spożywczych jest wskazane;2) nawet przy użyciu wyrażen "w stylu", "rodzaju", "przy użyciu metody", "tak jak produkowane w", "imitacja" lub "podobne";3) w oryginalnym brzmieniu albo w tłumaczeniu;4) z innym mylącym lub fałszywym odniesieniem do miejsca pochodzenia, właściwości lub	
---	--	--	---	--

				<p>podstawowych cech produktu na opakowaniu wewnętrznym lub zewnętrznym, w materiale reklamowym lub dokumentach odnoszących się do danego produktu;</p> <p>5) w zakresie innych praktyk mogących wprowadzić w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.</p> <p>Art. 38a. Przepisów art. 38 nie stosuje się:</p> <p>1) jeżeli nazwa podlegająca tymczasowej ochronie krajowej jest wykorzystywana do produktów, które nie mogą być porównywane do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą, i stosowanie tej nazwy nie doprowadzi do czerpania korzyści z renomy nazwy podlegającej tymczasowej ochronie krajowej lub</p> <p>2) w przypadku, o którym mowa w art. 22a.</p>	
--	--	--	--	--	--

Artykuł 10

Podstawy sprzeciwu

Art. 10 ust. 1 lit. a	Uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2, jest dopuszczalne jedynie, jeżeli Komisja otrzyma je w terminie, określonym w tym ustępie, oraz jeżeli: wykazano w nim niezgodność z warunkami, o których mowa w art. 5 i art. 7 ust. 1;	T	Art. 1 pkt 14 projektu ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw	rozdział 4 otrzymuje brzmienie: „Rozdział 4 Postępowanie w przypadku sprzeciwu Art. 28. 1. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca uzasadniony interes, w postępowaniu w sprawie rejestracji nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności produktów rolnych lub środków spożywczych, może wnieść do ministra właściwego do spraw rynków rolnych zawiadomienie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia nr 1151/2012, do wniosku o rejestrację, w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej: 1) wniosku o rejestrację lub wniosku o zatwierdzenie zmian w specyfikacji gwarantowanej tradycyjnej specjalności produktu rolnego lub środka spożywczego, 2) jednolitego dokumentu – w przypadku wniosku o rejestrację lub wniosku o zatwierdzenie zmian w specyfikacji nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub środka spożywczego – złożonego przez wnioskodawcę, którego siedziba lub	
Art. 10 ust. 1 lit. b	wykazano w nim, że rejestracja proponowanej nazwy byłaby sprzeczna z art. 6 ust. 2, 3 lub 4;				
Art. 10 ust. 1 lit. c	wykazano w nim, że rejestracja proponowanej nazwy zagrażałaby istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy lub znaku towarowego albo istnieniu produktów, które były zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu przez okres co najmniej pięciu lat przed datą publikacji przewidzianą w art. 50 ust. 2 lit. a); lub				
Art. 10 ust. 1 lit. d	przedstawiono w nim szczegółowe informacje, na podstawie których można wnioskować, że nazwa, której dotyczy wniosek o rejestrację, jest nazwą rodzajową.				
Art. 10	Podstawy sprzeciwu podlegają ocenie w				

ust. 2	odniesieniu do terytorium Unii.			<p>miejsce zamieszkania znajduje się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Art. 29. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej zawiadomienie o sprzeciwie do wniosku o rejestrację.</p> <p>2. W przypadku wniesienia zawiadomienia o sprzeciwie do wniosku o rejestrację podmiot, o którym mowa w art. 28 ust. 1, składa do ministra właściwego do spraw rynków rolnych uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012, w terminie miesiąca od dnia złożenia zawiadomienia o sprzeciwie do wniosku o rejestrację.</p> <p>3. Do uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012, stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 pkt 1, art. 10–13, art. 17 ust. 2 i 3 oraz art. 18 ust. 2.</p> <p>Art. 30. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie przekazuje Radzie uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012.</p> <p>Art. 31. Rada, w terminie 14 dni od dnia przekazania uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012, wydaje opinię o spełnieniu przez uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie wymagań określonych w art. 10 albo w art. 21 rozporządzenia nr 1151/2012.</p> <p>Art. 32. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, biorąc pod uwagę opinię Rady, o której mowa w art. 31, niezwłocznie po jej otrzymaniu:</p> <p>1) przekazuje uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie Komisji Europejskiej – w przypadku gdy uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie spełnia wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 31;</p> <p>2) wydaje decyzję o odmowie przekazania uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie Komisji Europejskiej – w przypadku gdy uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie nie spełnia wymagań określonych w przepisach, o których mowa w art. 31.</p>	
<i>Artykuł 11</i>					
Rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych					
Art. 11 ust. 1	Komisja przyjmuje akty wykonawcze bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 57 ust. 2, ustanawiając i aktualizując powszechnie	N			

	dostępny rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych uznanych na mocy niniejszego systemu.				
Art. 11 ust. 2	Do rejestru można wpisywać oznaczenia geograficzne odnoszące się do produktów państw trzecich chronionych w Unii na mocy porozumień międzynarodowych, w których Unia uczestniczy jako umawiająca się strona. Nazwy te wpisywane są do rejestru jako chronione oznaczenia geograficzne, chyba że w wymienionych porozumieniach zostały one wyraźnie oznaczone jako chronione nazwy pochodzenia w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.	N			
Art. 11 ust. 3	Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące kształtu i treści tego rejestru. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			
Art. 11 ust. 4	Komisja upowszechnia i regularnie aktualizuje wykaz umów międzynarodowych, o których mowa w ust. 2, oraz wykaz oznaczeń geograficznych chronionych na mocy tych umów.	N			
<i>Artykuł 12</i>					
Nazwy, symbole i oznaczenia					
Art. 12 ust. 1	Chronione nazwy pochodzenia oraz chronione oznaczenia geograficzne mogą być wykorzystywane przez dowolny podmiot wprowadzający na rynek produkt zgodny z odpowiednią specyfikacją	N			
Art. 12 ust. 2	Ustanawia się symbole unijne służące popularyzacji chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych.	N			
Art. 12 ust. 3	W przypadku produktów pochodzących z Unii, które wprowadzane są na rynek pod chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym zarejestrowanym zgodnie z procedurami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, na etykietach znajdują się związane z nimi symbole unijne. Ponadto zarejestrowana nazwa produktu powinna	N			

	znajdować się w tym samym polu widzenia. Na etykietach można umieścić określenia „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne” lub odpowiednie skróty: „ChNP” lub „ChOG”.				
Art. 12 ust. 4	Ponadto na etykietach można umieścić również: przedstawienia graficzne obszaru geograficznego pochodzenia, o którym mowa w art. 5, oraz tekst, elementy graficzne lub symbole odnoszące się do państwa członkowskiego lub regionu, w którym znajduje się obszar geograficzny pochodzenia.	N			
Art. 12 ust. 5	Nie naruszając przepisów dyrektywy 2000/13/WE, na etykietach można umieszczać znaki wspólne wskazujące pochodzenie geograficzne, o których mowa w art. 15 dyrektywy 2008/95/WE, wraz z określeniem „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne”.	N			
Art. 12 ust. 6	W przypadku produktów pochodzących z państw trzecich wprowadzanych na rynek pod nazwą wpisaną do rejestru, na etykietach można umieścić oznaczenia, o których mowa w ust. 3, lub powiązane z nimi symbole unijne.	N			
Art. 12 ust. 7	Aby zapewnić konsumentom dostęp do właściwych informacji, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 56 ustanawiających symbole unijne. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające parametry techniczne symboli i oznaczeń unijnych oraz zasady ich umieszczania na produktach wprowadzanych na rynek, jako chronione nazwy pochodzenia lub chronione oznaczenia geograficzne, włącznie z zasadami dotyczącymi właściwych wersji językowych, które należy stosować. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			
<i>Artykuł 13</i> Ochrona					
Art. 13	Zarejestrowane nazwy są chronione przed:	N			

ust. 1 lit. a	wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniem w celach komercyjnych nazwy zarejestrowanej w odniesieniu do produktów nieobjętych rejestracją, jeśli produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli jej stosowanie stanowi wykorzystywanie renomy chronionej nazwy, w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik;				
Art. 13 ust. 1 lit. b	wszelkiego rodzaju niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, nawet jeśli podano prawdziwe pochodzenie produktów lub usług lub jeśli chroniona nazwa została przetłumaczona lub towarzyszą jej określenia takie jak: „styl”, „typ”, „metoda”, „zgodnie z recepturą stosowaną”, „imitacja” i tym podobne, w tym jeśli produkty te są wykorzystywane jako składnik;	N			
Art. 13 ust. 1 lit. c	wszelkimi innymi fałszywymi lub mylącymi wskazaniem odnoszącymi się do pochodzenia, charakteru lub podstawowych właściwości produktu, które są podane na opakowaniu wewnętrznym lub zewnętrznym, w materiale reklamowym lub dokumentach odnoszących się do danego produktu oraz opakowaniem produktu w pojemnik mogący przekazać fałszywe wrażenie co do jego pochodzenia;	N			
Art. 13 ust. 1 lit. d	wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.	N			
	Jeżeli w chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym zawarta jest nazwa produktu uznawana za nazwę rodzajową, korzystania z tej nazwy rodzajowej nie uznaje się za sprzeczne z akapitem pierwszym lit. a) lub b).	N			
Art. 13 ust. 2	Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne nie stają się nazwami rodzajowymi.				
Art. 13 ust. 3	Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki administracyjne i sądowe, aby zapobiegać	T	Art. 57 i 58 ustawy z dnia 17 grudnia 2004	Art. 57. 1. Kto, nie spełniając warunków określonych we wniosku o rejestrację:	

<p>niezgodnemu z prawem stosowaniu chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych, o którym mowa w ust. 1, lub powstrzymać je w odniesieniu do produktów, które są produkowane lub wprowadzane do obrotu w tym państwie członkowskim.</p> <p>W tym celu państwa członkowskie wyznaczają organy odpowiedzialne za podejmowanie tych kroków zgodnie z procedurami określonymi przez każde poszczególne państwo członkowskie.</p> <p>Organy te muszą dawać odpowiednie gwarancje obiektywności i bezstronności i dysponować wykwalifikowanym personelem oraz zasobami koniecznymi do wykonywania swych funkcji.</p>		<p>r. ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych</p>	<p>1) wprowadza do obrotu produkty rolne lub środki spożywcze oznaczone:</p> <p>a) nazwą wpisaną do rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych, z naruszeniem art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 510/2006, lub</p> <p>b) nazwą wpisaną do rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 509/2006, nawet przy użyciu wyrażeń "w stylu", "rodzaju", "przy użyciu metody", "tak jak produkowane w", "imitacja" lub "podobne", zarówno w oryginalnym brzmieniu, jak i w tłumaczeniu, lub stosując inne praktyki mogące wprowadzić w błąd co do sposobu wytworzenia produktu rolnego lub środka spożywczego, lub</p> <p>c) symbolem chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności, lub</p> <p>d) zwrotami "chroniona nazwa pochodzenia", "chronione oznaczenie geograficzne" lub "gwarantowana tradycyjna specjalność", lub odpowiadającymi im skrótami "ChNP", "ChOG" lub "GTS", lub</p> <p>2) umieszcza nazwy, symbole, zwroty lub skróty, o których mowa w pkt 1, na produkcie rolnym lub środku spożywczym, lub jego opakowaniu lub używa ich w inny sposób</p> <p>- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>2. Tej samej karze podlega, kto czyni przygotowania do popełnienia przestępstwa określonego w ust. 1.</p> <p>3. Jeżeli sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstw określonych w ust. 1 stałe źródło dochodu albo dopuszcza się przestępstw określonych w ust. 1 w stosunku do produktów rolnych lub środków spożywczych o znacznej wartości, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.</p> <p>Art. 58. Kto używa nazwy wpisanej na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, z naruszeniem art. 38, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.</p>	
--	--	--	---	--

			<p>Art. 1 pkt 27 projektu ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw</p>	<p>Art. 57a. 1. Kto stosuje nazwy zarejestrowane jako chroniona nazwa pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub gwarantowana tradycyjna specjalność do produktów rolnych lub środków spożywczych niezgodnych ze specyfikacją lub narusza zakres ich ochrony określony w art. 13 ust. 1 lub w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1151/2012, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.</p> <p>2. Kto stosuje oznaczenia, ich skróty i symbole z naruszeniem art. 44 ust. 1 rozporządzenia nr 1151/2012 podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej uzyskanej lub korzyści majątkowej, którą można uzyskać za wprowadzony do obrotu produkt rolny lub środek spożywczy.</p> <p>3. Kto wprowadza do obrotu produkt rolny lub środek spożywczy chroniony jako chroniona nazwa pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub gwarantowana tradycyjna specjalność, który wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 12 ust. 3 lub art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1151/2012 nie został oznakowany albo został oznakowany z naruszeniem wskazanych przepisów, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia.</p> <p>4. Kto ponownie wprowadza do obrotu produkt rolny lub środek spożywczy, o którym mowa w ust. 3, który wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 12 ust. 3 lub art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1151/2012 nie został oznakowany albo został oznakowany z naruszeniem wskazanych przepisów, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia, nie niższej od wysokości kary pieniężnej wymierzonej poprzednio za takie naruszenie.</p> <p>Art. 57b. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 57, są wymierzone w drodze decyzji przez Głównego Inspektora.</p> <p>2. Kary pieniężne, o których mowa w art. 57a, są wymierzone w drodze decyzji przez właściwego ze względu na miejsce przeprowadzonej kontroli wojewódzkiego inspektora albo wojewódzkiego</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>inspektora Inspekcji Handlowej.</p> <p>3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 57 i art. 57a, wymierza się przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, stopnia zawinienia, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów.</p> <p>4. Termin zapłaty kar pieniężnych, o których mowa w art. 57 i art. 57a, wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.</p> <p>5. Kary pieniężne, o których mowa w art. 57 i art. 57a, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bankowy odpowiednio Głównego Inspektora, wojewódzkiego inspektora albo wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, który wydał decyzję o przedmiocie wymierzenia kary.</p> <p>6. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych, o których mowa w art. 57a i art. 57b, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).</p> <p>Art. 57c. 1. Kary pieniężnej nie wymierza się, jeżeli od dnia popełnienia czynu upłynęło 5 lat.</p> <p>2. Wymierzonej kary pieniężnej nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o wymierzeniu kary.</p> <p>3. Egzekucja wymierzonych kar pieniężnych wraz z odsetkami za zwłokę następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.</p> <p>4. W przypadku uchylenia albo stwierdzenia nieważności decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej albo uwzględnienia skargi na decyzję o wymierzeniu kary pieniężnej przez organ, który wydał decyzję, albo przez sąd administracyjny, uiszczona kara pieniężna podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia, w którym wydana decyzja lub orzeczenie o zwrocie tej kary stały się ostateczne.</p> <p>5. W przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niskiego stopnia zawinienia, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia, można odstąpić od wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 57 i art. 57a.</p>	
--	--	--	--	---	--

Artykuł 14

Związki między znakami towarowymi, nazwami pochodzenia i oznaczeniami geograficznymi

Art. 14 ust. 1	<p>Jeżeli na mocy niniejszego rozporządzenia zarejestrowano nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, odmawia się rejestracji znaku towarowego, którego stosowanie byłoby sprzeczne z art. 13 ust. 1 i który odnosi się do tego samego rodzaju produktu, w przypadku gdy wniosek o rejestrację tego znaku towarowego został złożony po terminie złożenia w Komisji wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.</p> <p>Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem akapitu pierwszego są unieważniane.</p> <p>Przepisy niniejszego ustępu stosuje się niezależnie od przepisów dyrektywy 2008/95/WE.</p>	N			
Art. 14 ust. 2	<p>Bez uszczerbku dla przepisów art. 6 ust. 4, znak towarowy, którego stosowanie jest sprzeczne z art. 13 ust. 1, w odniesieniu do którego – w dobrej wierze – złożono wniosek, dokonano rejestracji lub – jeżeli stosowne prawodawstwo dopuszcza taką możliwość – nabyto go przez używanie na terytorium Unii przed datą przedłożenia Komisji wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, może pozostać w użyciu w odniesieniu do tego samego produktu, a okres jego używania może być przedłużany niezależnie od rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że brak jest podstaw do jego unieważnienia lub wygaśnięcia na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego lub dyrektywy 2008/95/WE. W takich przypadkach dozwolone jest stosowanie zarówno chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, jak i odpowiednich znaków</p>	N			

towarowych.

Artykuł 15

Okresy przejściowe dla stosowania chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych

Art. 15 ust. 1 lit. a	Bez uszczerbku dla art. 14, Komisja może przyjmować akty wykonawcze przyznające okres przejściowy do pięciu lat, by w przypadku produktów pochodzących z państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, których nazwa składa się z nazwy będącej w sprzeczności z art. 13 ust. 1 lub zawiera taką nazwę, umożliwić dalsze stosowanie oznaczenia, z którym zostały wprowadzone do obrotu, pod warunkiem że w dopuszczalnym oświadczeniu o sprzeciwie na mocy art. 49 ust. 3 lub art. 51 wykazano, że: rejestracja tej nazwy zagroziłaby istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy; lub	N			
Art. 15 ust. 1 lit. b	produkty te znajdują się na rynku w sposób zgodny z prawem pod tą nazwą na danym terytorium od co najmniej pięciu lat poprzedzających datę publikacji przewidzianej w art. 50 ust. 2 lit. a).	N			
	Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa art. 57 ust. 2.	N			
Art. 15 ust. 2 lit. a	Bez uszczerbku dla przepisów art. 14, Komisja może przyjmować akty wykonawcze przedłużające do 15 lat okres przejściowy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w należycie uzasadnionych przypadkach, jeżeli wykazano, że: oznaczenie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, było używane zgodnie z prawem w sposób konsekwentny i sprawiedliwy przez okres co najmniej 25 lat, zanim wniosek o rejestrację został przedłożony Komisji;	N			
Art. 15 ust. 2 lit. b	korzystanie z oznaczenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu nigdy nie było podyktowane chęcią odniesienia korzyści z renomy zarejestrowanej nazwy oraz wykazano, że nie doszło do wprowadzenia konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia danego produktu ani nie było takiego zagrożenia.	N			

	Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			
Art. 15 ust. 3	Przy stosowaniu nazwy, o której mowa w ust. 1 i 2, na etykiecie umieszcza się wyraźne i widoczne oznaczenie kraju pochodzenia.	N			
Art. 15 ust. 4	<p>Aby pokonać okresowe trudności w osiągnięciu długoterminowego celu, jakim jest zapewnienie przestrzegania specyfikacji przez wszystkich producentów na danym obszarze, państwo członkowskie może przyznać okres przejściowy do 10 lat ze skutkiem od dnia złożenia w Komisji wniosku, pod warunkiem że dane podmioty wprowadzają przedmiotowy produkt na rynek w sposób zgodny z prawem, stosując przedmiotowe nazwy nieprzerwanie przez okres co najmniej pięciu lat poprzedzających złożenie wniosku w organach tych państw członkowskich, oraz że podniosły tę kwestię podczas krajowej procedury sprzeciwu, o której mowa w art. 49 ust. 3.</p> <p>Akapit pierwszy stosuje się odpowiednio do chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego odnoszących się do obszaru geograficznego położonego w państwie trzecim, z wyjątkiem procedury sprzeciwu.</p> <p>Takie okresy przejściowe są wymieniane w dokumentacji wniosku, o której mowa w art. 8 ust. 2.</p>	N			
<p><i>Artykuł 16</i></p> <p>Przepisy przejściowe</p>					
Art. 16 ust. 1	Nazwy wpisane do rejestru przewidzianego w art. 7 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 zostają automatycznie wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 11 niniejszego rozporządzenia. Odpowiednie specyfikacje produktu uznaje się za specyfikacje produktów, o których mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia. Wszelkie szczególne przepisy przejściowe związane z tymi rejestracjami nadal	N			

	pozostają w mocy.				
Art. 16 ust. 2	Aby chronić prawa i uzasadnione interesy przedmiotowych producentów lub zainteresowanych stron, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych dotyczących dodatkowych przepisów przejściowych.	N			
Art. 16 ust. 2	Niniejsze rozporządzenie nie narusza jakiegokolwiek prawa współlistnienia uznanego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 510/2006 w stosunku do nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, z jednej strony, oraz znaków towarowych, z drugiej.	N			
TYTUŁ III					
GWARANTOWANE TRADYCYJNE SPECJALNOŚCI					
<i>Artykuł 17</i>					
Cel					
Art. 17	System gwarantowanych tradycyjnych specjalności ustanawia się w celu chronienia tradycyjnych metod produkcji i przepisów kulinarnych przez wspieranie producentów produktów tradycyjnych we wprowadzaniu tych produktów na rynek i informowaniu konsumentów o cechach tradycyjnych przepisów kulinarnych i produktów stanowiących wartość dodaną.	N			
<i>Artykuł 18</i>					
Kryteria					
Art. 18 ust. 1 lit. a	Nazwa kwalifikuje się do zarejestrowania jako gwarantowana tradycyjna specjalność, jeżeli opisuje ona określony produkt lub środek spożywczy, który: otrzymano z zastosowaniem sposobu produkcji, przetwarzania lub składu odpowiadającego tradycyjnej praktyce w odniesieniu do tego produktu lub środka spożywczego; lub	N			

Art. 18 ust. 1 lit. b	został wytworzony z surowców lub składników, które są tradycyjnie stosowane.	N			
Art. 18 ust. 2 lit. a	Aby nazwa mogła zostać zarejestrowana, jako gwarantowana tradycyjna specjalność musi ona: być tradycyjnie stosowana w odniesieniu do określonego produktu; lub	N			
Art. 18 ust. 2 lit. b	oznaczać tradycyjny lub specyficzny charakter danego produktu.	N			
Art. 18 ust. 3	Jeżeli w procedurze sprzeciwu na mocy art. 51 wykazano, że nazwa jest również używana w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, aby rozróżnić porównywalne produkty lub produkty mające tę samą lub podobną nazwę, w decyzji o rejestracji podjętej zgodnie z art. 52 ust. 3 można przewidzieć, że nazwie gwarantowanej tradycyjnej specjalności towarzyszy oświadczenie „wytworzono zgodnie z tradycją ...”, bezpośrednio po którym umieszczona jest nazwa kraju lub regionu.	N			
Art. 18 ust. 4	Nazwy nie można rejestrować, jeżeli odnosi się ona jedynie do właściwości o charakterze ogólnym mających zastosowanie wobec szeregu produktów, lub do właściwości przewidzianych przez określone prawodawstwo unijne.	N			
Art. 18 ust. 5	W celu zagwarantowania sprawnego funkcjonowania przedmiotowego systemu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych dotyczących dodatkowego uszczegółowienia kryteriów kwalifikowalności wymienionych w niniejszym artykule.	N			
<i>Artykuł 19</i> Specyfikacja produktu					
Art. 19 ust. 1 lit. a	Gwarantowana tradycyjna specjalność zawiera następujące informacje: nazwę będącą przedmiotem wniosku o rejestrację we właściwych wersjach językowych;	N			
Art. 19 ust. 1	opis produktu, w tym jego główne cechy fizyczne, chemiczne, mikrobiologiczne lub organoleptyczne,	N			

lit. b	wskazujące na specyficzny charakter produktu;				
Art. 19 ust. 1 lit. c	opis metody produkcji, której przestrzegać muszą producenci, w tym – w stosownych przypadkach – charakteru i cech wykorzystywanych surowców lub składników, oraz metody przygotowania produktu; oraz	N			
Art. 19 ust. 1 lit. d	główne elementy stanowiące o tradycyjnym charakterze produktu.	N			
Art. 19 ust. 2	W celu zagwarantowania, że informacje zawarte w specyfikacjach produktów są istotne i konkretne, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających przepisy ograniczające informacje zawarte w specyfikacji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy takie ograniczenie jest konieczne do uniknięcia przesadnie dużych objętościowo wniosków o rejestrację. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające zasady dotyczące formy specyfikacji. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			

Artykuł 20

Treść wniosków o rejestrację

Art. 20 ust. 1 lit. a	Wniosek o rejestrację nazwy, jako gwarantowanej tradycyjnej specjalności, o którym mowa w art. 49 ust. 2 lub 5, zawiera następujące informacje: nazwę i adres grupy składającej wniosek;	T	Art. 1 pkt 5 projektu ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw	art. 7 i art. 8 otrzymują brzmienie: „Art. 7. Wniosek o rejestrację może dotyczyć tylko jednego produktu rolnego lub środka spożywczego, z zastrzeżeniem art. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 179 z 19.06.2014, str. 36). Art. 8. Wniosek o rejestrację poza elementami określonymi odpowiednio w art. 8	
Art. 20 ust. 1 lit. b	specyfikację produktu, o której mowa w art. 19.				
Art. 20 ust. 2 lit. a	Dokumentacja wniosku, o której mowa w art. 49 ust. 4, obejmuje: elementy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu; oraz				
Art. 20 ust. 2	oświadczenie państwa członkowskiego stwierdzające, że uznało ono wniosek złożony				

lit. b	przez grupę i kwalifikujący się do wydania pozytywnej decyzji za spełniający wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i przepisach przyjętych na jego mocy.			albo art. 20 rozporządzenia nr 1151/2012 zawiera: 1) wskazanie: a) osoby działającej w imieniu wnioskodawcy, b) adresu do korespondencji wnioskodawcy; 2) wykaz dokumentów lub informacji dołączonych do wniosku o rejestrację.";	
--------	---	--	--	---	--

Artykuł 21

Podstawy do sprzeciwu

Art. 21 ust. 1 lit. a	Uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2, jest dopuszczalne jedynie wtedy, gdy Komisja otrzyma je przed wygaśnięciem stosownego terminu oraz gdy: przedstawiono w nim należycie uzasadnione powody świadczące o tym, że proponowana rejestracja jest niezgodna z warunkami niniejszego rozporządzenia; lub	N			
Art. 21 ust. 1 lit. b	wyказује ono, że stosowanie nazwy jest zgodne z prawem, szeroko znane i jest gospodarczo znaczące w przypadku podobnych produktów rolnych lub środków spożywczych.	N			
Art. 21 ust. 2	Kryteria, o których mowa w ust. 1 lit. b), ocenia się w odniesieniu do terytorium Unii.	N			

Artykuł 22

Rejestr gwarantowanych tradycyjnych specjalności

Art. 22 ust. 1	Komisja, bez stosowania procedury, o której mowa w art. 57 ust. 2, przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające i aktualizujące powszechnie dostępny rejestr gwarantowanych tradycyjnych specjalności uznanych na mocy niniejszego systemu.	N			
Art. 22 ust. 2	Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące formy i treści tego rejestru. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			

Artykuł 23

Nazwy, symbole i oznaczenia

Art. 23 ust. 1	Nazwa zarejestrowana jako gwarantowana tradycyjna specjalność może być wykorzystywana przez dowolny podmiot wprowadzający na rynek produkt zgodny z odpowiednią specyfikacją.	N			
Art. 23 ust. 2	Ustanawia się symbol unijny służący do reklamowania systemu gwarantowanych tradycyjnych specjalności.	N			
Art. 23 ust. 3	<p>W przypadku produktów pochodzących z Unii, które są wprowadzane na rynek, jako gwarantowane tradycyjne specjalności zarejestrowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, na etykietach – nie naruszając przepisów ust. 4 – umieszcza się symbol, o którym mowa w ust. 2. Nazwa danego produktu powinna ponadto znajdować się w tym samym polu widzenia. Na etykiecie można również umieścić oznaczenie „gwarantowana tradycyjna specjalność” lub odpowiadający mu skrót „GTS”.</p> <p>W przypadku gwarantowanych tradycyjnych specjalności produkowanych poza terytorium Unii umieszczenie symbolu na etykiecie jest fakultatywne.</p>	N			
Art. 23 ust. 4	<p>Aby zagwarantować, że konsumenci otrzymują właściwe informacje, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających symbol unijny.</p> <p>Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określać parametry techniczne unijnego symbolu i oznaczenia oraz zasady ich wykorzystywania na produktach opatrzonych nazwą „gwarantowana tradycyjna specjalność”, łącznie z właściwymi wersjami językowymi, które należy stosować. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.</p>	N			

<i>Artykuł 24</i>					
Ograniczenie stosowania zarejestrowanych nazw					
Art. 24 ust. 1	Zarejestrowane nazwy są chronione przed wszelkiego rodzaju niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem oraz przed wszelkimi innymi praktykami, które mogłyby wprowadzić w błąd konsumentów.	N			
Art. 24 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, aby opisy handlowe stosowane na szczeblu krajowym nie prowadziły do mylenia stosownych nazw z nazwami, które są zarejestrowane.	N			
Art. 24 ust. 3	Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące ochrony gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			
<i>Artykuł 25</i>					
Przepisy przejściowe					
Art. 25 ust. 1	Nazwy zarejestrowane zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2006 zostają automatycznie wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 22 niniejszego rozporządzenia. Odpowiednie specyfikacje są traktowane, jako specyfikacje, o których mowa w art. 19 niniejszego rozporządzenia. Wszelkie szczególne przepisy przejściowe związane z tymi rejestracjami nadal obowiązują.	N			
Art. 25 ust. 2	Nazwy zarejestrowane zgodnie z wymogami ustanowionymi w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 509/2006, w tym nazwy zarejestrowane na podstawie wniosków, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, można nadal stosować na warunkach przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 509/2006 do dnia 4 stycznia 2023 r., chyba że państwa członkowskie stosują procedurę, o której	N			

	mowa w art. 26 niniejszego rozporządzenia.				
Art. 25 ust. 3	Aby chronić prawa i uzasadnione interesy przedmiotowych producentów lub zainteresowanych stron, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających dodatkowe przepisy przejściowe.	N			
<p><i>Artykuł 26</i></p> <p>Procedura uproszczona</p>					
Art. 26 ust. 1	<p>Na wniosek danej grupy państwo członkowskie może przedstawić Komisji, nie później niż dnia 4 stycznia 2016 r., nazwy gwarantowanych tradycyjnych specjalności, które są zarejestrowane zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 509/2006 oraz które są zgodne z niniejszym rozporządzeniem.</p> <p>Przed przedstawieniem danej nazwy państwo członkowskie inicjuje procedurę sprzeciwu zdefiniowaną w art. 49 ust. 3 i 4.</p> <p>Jeżeli podczas tej procedury zostanie wykazane, że przedmiotowa nazwa jest również wykorzystywana w odniesieniu do porównywalnych produktów lub produktów mających tę samą lub podobną nazwę, nazwa ta może zostać uzupełniona terminem identyfikującym jej tradycyjny lub specyficzny charakter.</p> <p>Grupa z państwa trzeciego może przedstawić takie nazwy Komisji bezpośrednio albo za pośrednictwem organów tego państwa trzeciego.</p>	N			
Art. 26 ust. 2	Komisja publikuje nazwy, o których mowa w ust. 1 wraz ze specyfikacjami dla każdej takiej nazwy w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> w ciągu dwóch miesięcy od ich otrzymania.	N			
Art. 26	Zastosowanie mają art. 51 i 52.	N			

ust. 3					
Art. 26 ust. 4	Po zakończeniu procedury sprzeciwu Komisja w stosownych przypadkach dostosowuje wpisy do rejestru określonego w art. 22. Za odpowiednie specyfikacje uznaje się specyfikacje, o których mowa w art. 19.	N			
TYTUŁ IV OKREŚLENIA JAKOŚCIOWE STOSOWANE FAKULTATYWNIE					
<i>Artykuł 27</i> Cel					
Art. 27	Ustanawia się system określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie, którego celem jest ułatwienie przekazywania przez producentów na rynku wewnętrznym informacji o cechach i właściwościach stanowiących wartość dodaną produktów rolnych.	N			
<i>Artykuł 28</i> Przepisy krajowe					
Art. 28	Państwa członkowskie mogą utrzymać krajowe przepisy dotyczące określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie nieobjętych niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem że takie przepisy są zgodne z prawem unijnym.	N			
<i>Artykuł 29</i> Określenia jakościowe stosowane fakultatywnie					
Art. 29 ust. 1 lit. a	Określenia jakościowe stosowane fakultatywnie spełniają następujące kryteria: określenie nawiązuje do cechy co najmniej jednej kategorii produktów lub właściwości produkcji rolnej lub procesu przetwarzania, które mają	N			

	zastosowanie na konkretnych obszarach;				
Art. 29 ust. 1 lit. b	stosowanie określenia przydaje wartości dodanej danemu produktowi w porównaniu z produktami podobnego rodzaju; oraz	N			
Art. 29 ust. 1 lit. c	określenie ma wymiar europejski.	N			
Art. 29 ust. 2	Z niniejszego systemu wyklucza się te określenia jakościowe stosowane fakultatywnie, które opisują właściwości techniczne produktu w celu zastosowania obowiązkowych norm handlowych i których celem nie jest informowanie konsumentów o tych właściwościach produktów.	N			
Art. 29 ust. 3	Określenia jakościowe stosowane fakultatywnie wykluczają określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie, które wspierają i uzupełniają specyficzne normy handlowe określone na podstawie sektorowej lub na podstawie kategorii produktu.	N			
Art. 29 ust. 4	Aby uwzględnić specyficzny charakter niektórych sektorów, a także oczekiwania konsumentów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających szczegółowe przepisy dotyczące kryteriów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.	N			
Art. 29 ust. 5	Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające wszelkie środki dotyczące form, procedur i innych szczegółów technicznych, konieczne do stosowania niniejszego tytułu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			
Art. 29 ust. 6	Przy przyjmowaniu aktów delegowanych lub wykonawczych zgodnie z ust. 4 i 5 niniejszego artykułu Komisja uwzględnia wszelkie stosowne normy międzynarodowe.	N			
<i>Artykuł 30</i>					
Zastrzeżenia i zmiany					
Art. 30 ust. 1	Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów, rozwój wiedzy naukowej i technicznej, sytuację na	N			

	rynku oraz zmiany w zakresie norm handlowych i norm międzynarodowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych dotyczących zastrzeżenia dodatkowego określenia jakościowego stosowanego fakultatywnie i ustanawiających warunki jego stosowania.				
Art. 30 ust. 2	W należycie uzasadnionych przypadkach i w celu uwzględnienia odpowiedniego stosowania dodatkowego określenia jakościowego stosowanego fakultatywnie Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających zmiany warunków stosowania, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.	N			
<p><i>Artykuł 31</i></p> <p>Produkty górskie</p>					
Art. 31 ust. 1 lit. a	Określenie „produkt górski” ustanawia się, jako określenie jakościowe stosowane fakultatywnie.	N			
Art. 31 ust. 1 lit. b	w przypadku produktów przetwarzanych przetwarzanie odbywa się również na obszarach górskich.	N			
Art. 31 ust. 2	Na potrzeby niniejszego artykułu obszary górskie w Unii to obszary wyznaczone zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999. W stosunku do produktów z państw trzecich obszary górskie to obszary oficjalnie określone jako obszary górskie przez państwo trzecie lub te, które spełniają kryteria równoważne kryteriom wymienionym w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.	N			
Art. 31 ust. 3	W należycie uzasadnionych przypadkach i po to, by uwzględnić naturalne ograniczenia wpływające na produkcję rolną w obszarach górskich, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających odstępstwa od warunków stosowania, o których mowa ust. 1 niniejszego artykułu. W szczególności Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego ustanawiającego warunki, na jakich dozwolone jest,	N			

	by surowce lub pasze pochodziły spoza obszarów górskich, warunki, na jakich dozwolone jest przetwarzanie produktów poza obszarami góorskimi na obszarze geograficznym, który zostanie zdefiniowany, oraz ustanawiającego definicję tego obszaru geograficznego.				
Art. 31 ust. 4	W celu uwzględnienia naturalnych ograniczeń wpływających na produkcję rolną w obszarach górskich, Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 56, aktów delegowanych dotyczących ustanowienia metod produkcji i innych kryteriów mających znaczenie dla stosowania określenia jakościowego stosowanego fakultatywnie ustanowionego w ust. 1 niniejszego artykułu.	N			
<p><i>Artykuł 32</i></p> <p>Produkt rolnictwa wyspiarskiego</p>					
Art. 30	<p>Najpóźniej dnia 4 stycznia 2014 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące kwestii nowego określenia, „produkt rolnictwa wyspiarskiego”. Określenie to może być stosowane wyłącznie do opisu przeznaczonych do spożycia przez ludzi produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu, wytworzonych z surowców pochodzących z wysp. Ponadto, by określenie to mogło być stosowane do produktów przetworzonych, przetwarzanie takie również musi odbywać się na wyspach, w przypadkach gdy w zasadniczy sposób wpływa to na szczególne cechy charakterystyczne produktu końcowego.</p> <p>Sprawozdaniu temu, o ile jest to konieczne, towarzyszą odpowiednie wnioski ustawodawcze dotyczące zastrzeżenia określenia jakościowego stosowanego fakultatywnie: „produkt rolnictwa wyspiarskiego”.</p>	N			
<p><i>Artykuł 33</i></p>					

Ograniczenia stosowania

Art. 33 ust. 1	Określenie jakościowe stosowane fakultatywnie może być stosowane jedynie w odniesieniu do produktów, które spełniają odpowiednie warunki stosowania.	N			
Art. 33 ust. 2	Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące stosowania określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			

*Artykuł 34***Monitorowanie**

Art. 34	Państwa członkowskie w oparciu o analizę ryzyka przeprowadzają kontrole, aby zapewnić przestrzeganie wymogów niniejszego tytułu, zaś w przypadku naruszenia przepisów stosują odpowiednie sankcje administracyjne.	T	Art. 2 projektu ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw	W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678), w art. 17 w ust. 1 w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu: „h) kontrola artykułów rolno-spożywczych oznaczonych określeniem jakościowym stosowanym fakultatywnie „produkt górski”, o którym mowa w art. 31 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1);”.	
---------	--	---	--	--	--

**TYTUŁ V
PRZEPISY WSPÓLNE****ROZDZIAŁ I***Kontrole urzędowe dotyczące chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności*

Artykuł 35

Zakres stosowania

Art. 35	Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się w odniesieniu do systemów jakości opisanych w tytule II i tytule III.	N			
---------	--	---	--	--	--

Artykuł 36

Wyznaczanie właściwego organu

<p>Art. 36 ust. 1</p>	<p>Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub właściwe organy odpowiedzialne za kontrole urzędowe przeprowadzane w celu sprawdzenia zgodności z wymogami prawnymi związanymi z systemami jakości ustanowionymi na mocy niniejszego rozporządzenia.</p> <p>Procedury i wymogi rozporządzenia (WE) nr 882/2004 stosuje się odpowiednio do kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z wymogami prawnymi związanymi z systemami jakości obejmującymi wszystkie produkty wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt. 16-22 projektu ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw</p>	<p>16) w art. 39:</p> <p>a) w ust. 1</p> <p>– pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) minister właściwy do spraw rynków rolnych – upoważniający jednostki certyfikujące, spełniające wymagania określone w art. 37 ust. 1 lit. b i akredytowane zgodnie z art. 39 rozporządzenia nr 1151/2012, do przeprowadzania kontroli, wydawania i cofania certyfikatów potwierdzających zgodność procesu produkcji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ze specyfikacją, zwanych dalej „certyfikatami zgodności”;</p> <p>– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:</p> <p>„5) Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwana dalej „Inspekcją”, sprawująca nadzór nad produkcją produktów rolnych lub środków spożywczych oznaczonych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności.”;</p> <p>b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Nadzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jest sprawowany na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego.”;</p> <p>17) w art. 40:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>– w pkt 1 wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) prowadzi audyty i inspekcje upoważnionych jednostek certyfikujących w zakresie:”;</p> <p>– pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) przekazuje upoważnionym jednostkom certyfikującym wnioski wynikające z ustaleń audytu lub inspekcji;”;</p> <p>– dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:</p> <p>„5) nakazuje upoważnionym jednostkom certyfikującym, w określonym terminie,</p>	
<p>Art. 36</p>	<p>Właściwe organy, o których mowa w ust. 1, muszą</p>				

ust. 2	dawać odpowiednie gwarancje obiektywności i bezstronności oraz dysponować wykwalifikowanym personelem i zasobami niezbędnymi do sprawowania swoich funkcji.				
Art. 36 ust. 3 lit. a	Kontrole urzędowe obejmują: sprawdzenie, czy produkt jest zgodny ze stosowną specyfikacją produktu; oraz				wykonanie odpowiednich działań naprawczych związanych z funkcjonowaniem tych jednostek;
Art. 36 ust. 3 lit. b	monitorowanie stosowania zarejestrowanych nazw w odniesieniu do produktu wprowadzonego na rynek zgodnie z art. 13 w przypadku nazw zarejestrowanych na mocy tytułu II oraz zgodnie z art. 24 w przypadku nazw zarejestrowanych na mocy tytułu III.				<p>6) zatwierdza plan kontroli zgodności procesu produkcji produktów rolnych lub środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ze specyfikacją.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Jeżeli na podstawie wniosków wynikających z ustaleń audytu lub inspekcji, o których mowa w ust. 1 pkt 4, Główny Inspektor stwierdzi, że jednostka certyfikująca nie realizuje odpowiednio zadań, powierzonych jej na mocy art. 41 ust. 3, lub jeżeli jednostka certyfikująca nie wykona działań naprawczych, o których mowa w ust. 1 pkt 5, kierując się stopniem zagrożenia interesu producentów kontrolowanych przez tę jednostkę, może, w drodze decyzji, zakazać jednostce certyfikującej przyjmowania nowych wniosków o dokonanie kontroli zgodności, o której mowa w art. 42 ust. 1, oraz wskazać obowiązek wykonania przez tę jednostkę odpowiednich działań naprawczych i termin ich wykonania.”,</p> <p>c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do prowadzonych audytów i inspekcji w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”;</p> <p>18) w art. 41: a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) dokumenty lub informacje niezbędne do stwierdzenia spełnienia wymagań określonych w art. 36 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012.”,</p> <p>b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych na wniosek Głównego Inspektora wydaje</p>

decyzję o cofnięciu upoważnionej jednostce certyfikującej upoważnienia do przeprowadzania kontroli oraz do wydawania i cofania certyfikatów zgodności w przypadku stwierdzenia, że jednostka certyfikująca nie dokonała odpowiednich działań naprawczych w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 40 ust. 1a, lub w przypadku gdy jednostka certyfikująca nie spełnia wymagań określonych w przepisach, o których mowa w ust. 2 pkt 2.”,

c) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. W przypadku cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej, o którym mowa w ust. 5, certyfikaty zgodności wydane przez tę jednostkę zachowują ważność przez okres nie dłuższy niż 90 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej stała się ostateczna.

7. Od dnia, w którym decyzja o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej stała się ostateczna, do dnia wyboru przez producenta, o którym mowa w art. 42 ust. 2, innego podmiotu kontrolującego, uprawnienia jednostki certyfikującej w zakresie nadzoru wydanych certyfikatów zgodności wykonuje Inspekcja.”;

19) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„Art. 42a. 1. Upoważniona jednostka certyfikująca prowadzi wykaz producentów, którym wydano lub cofnięto certyfikat zgodności, zawierający co najmniej:

- 1) nazwę albo imię i nazwisko producenta;
- 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres producenta;
- 3) nazwę wytwarzanego produktu rolnego lub środka spożywczego;
- 4) datę wydania lub cofnięcia certyfikatu zgodności.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, upoważniona jednostka certyfikująca przekazuje Głównemu Inspektorowi do 10. dnia każdego miesiąca, według stanu za poprzedni miesiąc.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Głównego Inspektora, za

pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

4. Główny Inspektor prowadzi wykaz producentów, posiadających ważny certyfikat zgodności lub ważne świadectwo jakości, o którym mowa w art. 42 ust. 4.

5. Główny Inspektor zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Inspekcji wykaz producentów, o których mowa w ust. 1.”;

20) w art. 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprawozdanie, wykaz oraz informacje, o których mowa w ust. 1, sporządza się na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Głównego Inspektora i przekazuje się w postaci papierowej oraz za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.”;

21) w art. 44 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 42 ust. 1, że produkt rolny lub środek spożywczy nie spełnia wymagań określonych w specyfikacji, przeprowadzający kontrolę wzywa producenta do usunięcia uchybień w wyznaczonym terminie.

2. W przypadku nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 1, w wyznaczonym terminie, upoważniona jednostka certyfikująca odmawia wydania producentowi certyfikatu zgodności albo cofa certyfikat zgodności oraz niezwłocznie informuje o tym Głównego Inspektora, ministra właściwego do spraw rynków rolnych oraz inne upoważnione jednostki certyfikujące.”;

22) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. 1. Inspekcja Handlowa współpracuje z Inspekcją przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 5, w zakresie wprowadzania do obrotu produktów rolnych lub środków spożywczych oznaczonych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności lub odwołujących się do nich.

2. Główny Inspektor przekazuje Prezesowi

				<p>Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów posiadane informacje o producentach produktów rolnych lub środków spożywczych zarejestrowanych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności.</p> <p>3. Wojewódzki inspektor inspekcji handlowej właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli produktów rolnych lub środków spożywczych w obrocie handlowym oznaczonych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności lub odwołujących się do nich, przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia tej działalności, dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rejestracji i ochrony nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych w zakresie tych produktów.</p> <p>4. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 5, w zakresie wprowadzania do obrotu produktów rolnych lub środków spożywczych oznaczonych jako chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub gwarantowane tradycyjne specjalności lub odwołujących się do nich, określa porozumienie zawarte między Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów a Głównym Inspektorem.</p>	
<p><i>Artykuł 37</i></p> <p>Kontrola zgodności ze specyfikacją produktu</p>					
Art. 37 ust. 1 lit. a	W odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, które odnoszą się do produktów pochodzących z	T	Art. 39 ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów	Art. 39. 1. Organami i jednostkami organizacyjnymi właściwymi w sprawach kontroli i certyfikacji produktów rolnych i środków spożywczych	

	terytorium Unii, kontrola zgodności ze specyfikacją produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu jest dokonywana przez: jeden lub kilka właściwych organów, o których mowa w art. 36 niniejszego rozporządzenia; lub		rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych	posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami są: 1) minister właściwy do spraw rynków rolnych - upoważniający jednostki certyfikujące, akredytowane zgodnie z Polską Normą PN-EN 45011 "Wymagania ogólne dotyczące działania jednostek prowadzących systemy certyfikacji wyrobów", do przeprowadzania kontroli, wydawania i cofania certyfikatów potwierdzających zgodność procesu produkcji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ze specyfikacją, zwanych dalej "certyfikatami zgodności"; 2) Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej "Głównym Inspektorem", sprawujący nadzór nad upoważnionymi przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych jednostkami certyfikującymi, zwanymi dalej "upoważnionymi jednostkami certyfikującymi"; 3) upoważnione jednostki certyfikujące przeprowadzające kontrole oraz wydające i cofające certyfikaty zgodności; 4) wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwany dalej "wojewódzkim inspektorem", przeprowadzający kontrolę zgodności procesu produkcji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowaną tradycyjną specjalnością ze specyfikacją. 2. Kontrola, o której mowa w ust. 1 pkt 4, jest przeprowadzana zgodnie z zasadami oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o której mowa w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.	
Art. 37 ust. 1 lit. b	jeden lub więcej organów kontrolnych w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, działających jako jednostki certyfikujące produkty.	T			
	Koszty takiej kontroli zgodności ze specyfikacją produktu mogą być ponoszone przez podmioty	N			

	podlegające kontroli. Państwa członkowskie mogą również uczestniczyć w tych kosztach.				
Art. 37 ust. 2 lit. a	W odniesieniu do nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, które odnoszą się do produktów pochodzących z państw trzecich, kontrola zgodności ze specyfikacją produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu jest dokonywana przez: jeden lub kilka organów publicznych wyznaczonych przez państwo trzecie; lub	N			
Art. 37 ust. 2 lit. b	jedną lub kilka jednostek certyfikujących produkty.	N			
Art. 37 ust. 3	Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej nazwę i adres organów i jednostek, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, i okresowo aktualizują te informacje. Komisja podaje do wiadomości publicznej nazwę i adres organów i jednostek, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, i okresowo aktualizuje te informacje.	N			
Art. 37 ust. 4	Komisja może, bez stosowania procedury, o której mowa w art. 57 ust. 2, przyjmować akty wykonawcze określające środki, przy pomocy których podaje się do wiadomości publicznej nazwy i adresy jednostek certyfikujących produkty, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.	N			
<i>Artykuł 38</i>					
Nadzór nad stosowaniem nazw na rynku					
Art. 38	Państwa członkowskie przekazują do wiadomości Komisji nazwy i adresy właściwych organów, o których mowa w art. 36. Komisja podaje do wiadomości publicznej nazwy i adresy tych organów. Państwa członkowskie przeprowadzają, w oparciu o analizę ryzyka, kontrole mające zapewnić zgodność z wymogami niniejszego rozporządzenia, a w przypadku naruszeń, podejmują wszelkie	N			

niezbędne środki.

Artykuł 39

Delegowanie zadań organom kontrolnym przez właściwe organy

Art. 39 ust. 1	Właściwe organy mogą delegować – zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 – określone zadania związane z kontrolami urzędowymi systemów jakości jednemu lub kilku organom kontrolnym.	T	Art. 41 ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych	<p>Art. 41. 1. Jednostka certyfikująca ubiegająca się o uzyskanie upoważnienia do przeprowadzania kontroli oraz wydawania i cofania certyfikatów zgodności występuje do ministra właściwego do spraw rynków rolnych z wnioskiem w tym zakresie.</p> <p>2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none">1) certyfikat akredytacji w zakresie, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 1;2) dokumenty lub informacje niezbędne do stwierdzenia spełnienia wymagań określonych w art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 509/2006 lub w art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 510/2006. <p>3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych wydaje decyzję upoważniającą jednostkę certyfikującą do przeprowadzania kontroli oraz do wydawania i cofania certyfikatów zgodności, jeżeli jednostka ta spełnia wymagania określone w przepisach, o których mowa w ust. 2 pkt 2.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w decyzji, o której mowa w ust. 3, nadaje upoważnionej jednostce certyfikującej numer identyfikacyjny.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych na wniosek Głównego Inspektora wydaje decyzję o cofnięciu upoważnionej jednostce certyfikującej upoważnienia do przeprowadzania kontroli oraz do wydawania i cofania certyfikatów zgodności w przypadku stwierdzenia, że nie spełnia ona wymagań określonych w przepisach, o których mowa w ust. 2 pkt 2.</p>	
Art. 39 ust. 2	Takie organy kontrolne podlegają akredytacji zgodnie z normą europejską EN 45011 lub ISO/IEC Guide 65 (Ogólne wymogi dla organów obsługujących systemy certyfikacji produktów).		Art. 1 pkt 18 projektu ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń	w art. 41: a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) dokumenty lub informacje niezbędne do stwierdzenia spełnienia wymagań określonych w art. 36 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012.”,	

			produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw	<p>b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych na wniosek Głównego Inspektora wydaje decyzję o cofnięciu upoważnionej jednostce certyfikującej upoważnienia do przeprowadzania kontroli oraz do wydawania i cofania certyfikatów zgodności w przypadku stwierdzenia, że jednostka certyfikująca nie dokonała odpowiednich działań naprawczych w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 40 ust. 1a, lub w przypadku gdy jednostka certyfikująca nie spełnia wymagań określonych w przepisach, o których mowa w ust. 2 pkt 2.”,</p> <p>c) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu: „6. W przypadku cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej, o którym mowa w ust. 5, certyfikaty zgodności wydane przez tę jednostkę zachowują ważność przez okres nie dłuższy niż 90 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej stała się ostateczna.</p> <p>7. Od dnia, w którym decyzja o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej stała się ostateczna, do dnia wyboru przez producenta, o którym mowa w art. 42 ust. 2, innego podmiotu kontrolującego, uprawnienia jednostki certyfikującej w zakresie nadzoru wydanych certyfikatów zgodności wykonuje Inspekcja.”;</p>	
Art. 39 ust. 3 lit. a	Akredytacja, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, może zostać przeprowadzona wyłącznie przez: krajową jednostkę akredytującą na terytorium Unii, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 765/2008; lub	N			
Art. 39 ust. 3 lit. b	jednostkę akredytującą poza terytorium Unii, która jest sygnatariuszem wielostronnej umowy o uznawaniu pod auspicjami Międzynarodowego Forum Akredytacyjnego.	N			
<i>Artykuł 40</i>					
Planowanie działań kontrolnych i sprawozdawczość na ich temat					
Art. 40 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby kontrole dotyczące zobowiązań na mocy niniejszego	N			

	rozdziału zostały wyraźnie uwzględnione w oddzielnej sekcji w ramach wieloletnich krajowych planów kontroli, zgodnie z art. 41, 42 i 43 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.				
Art. 40 ust. 2	Roczne sprawozdania dotyczące kontroli zobowiązań ustanowionych na mocy niniejszego rozporządzenia zawierają osobną sekcję poświęconą informacjom wymienionym w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.	N			
ROZDZIAŁ II <i>Wyjątki w niektórych przypadkach wcześniejszego stosowania</i>					
<i>Artykuł 41</i> Terminy rodzajowe					
Art. 41 ust. 1	Nie naruszając przepisów art. 13, niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie terminów, które w Unii mają status terminów rodzajowych, nawet jeżeli taki termin rodzajowy stanowi część nazwy, która jest chroniona na mocy systemu jakości.	N			
Art. 41 ust. 2 lit. a	Aby ustalić, czy termin stał się rodzajowy czy nie, uwzględnia się wszystkie stosowne czynniki, w szczególności: bieżącą sytuację w obszarach konsumpcji;	N			
Art. 41 ust. 2 lit. b	stosowne krajowe lub unijne akty prawne.	N			
Art. 41 ust. 3	Aby w pełni chronić prawa zainteresowanych stron, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających dodatkowe przepisy dotyczące określania rodzajowego statusu terminu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.	N			
<i>Artykuł 42</i> Odmiany roślin i rasy zwierząt					
Art. 42	Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza	N			

ust. 1 lit. a	wprowadzenia do obrotu produktu, którego etykieta zawiera nazwę lub termin, które są chronione lub zastrzeżone na mocy systemu jakości opisanego w tytułach II, III lub IV i które zawierają lub obejmują nazwę odmiany roślin lub rasy zwierząt, pod warunkiem że: dany produkt powstał z wykorzystaniem wskazanej odmiany lub rasy lub został z nich otrzymany;				
Art. 42 ust. 1 lit. b	nie dochodzi do wprowadzenia w błąd konsumentów;	N			
Art. 42 ust. 1 lit. c	stosowanie nazwy danej odmiany lub rasy mieści się w ramach uczciwej konkurencji;	N			
Art. 42 ust. 1 lit. d	stosowanie przedmiotowych nazw nie prowadzi do nadużycia renomy chronionego terminu; oraz	N			
Art. 42 ust. 1 lit. e	w przypadku systemu jakości opisanego w tytule II, produkcja i wprowadzanie na rynek produktu wykroczyły poza obszar jego pochodzenia przed datą złożenia wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego.	N			
Art. 42 ust. 2	Aby dodatkowo uściślić zakres praw i wolności podmiotów sektora rolno-spożywczego odnośnie do stosowania nazw odmian roślin lub ras zwierząt, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych w odniesieniu do przepisów regulujących stosowanie tych nazw.	N			
<i>Artykuł 43</i>					
Stosunek do własności intelektualnej					
Art. 43	Systemy jakości opisane w tytułach III i IV nie naruszają przepisów unijnych ani przepisów państw członkowskich regulujących kwestie własności intelektualnej, w szczególności przepisów dotyczących nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i znaków towarowych jak również praw przyznanych na mocy tych przepisów.	N			

ROZDZIAŁ III

Oznaczenia i symbole systemów jakości oraz rola producentów

Artykuł 44

Ochrona oznaczeń i symboli

Art. 44 ust. 1 lit. a	Oznaczenia, skróty i symbole mogą być stosowane tylko w związku z produktami wytworzonymi zgodnie z przepisami systemu jakości, do którego się one odnoszą. Dotyczy to w szczególności następujących oznaczeń, skrótów i symboli: „chroniona nazwa pochodzenia”, „chronione oznaczenie geograficzne”, „oznaczenie geograficzne”, „ChNP”, „ChOG”, oraz powiązane z nimi symbole, zgodnie z tytułem II;	N			
Art. 44 ust. 1 lit. b	„gwarantowana tradycyjna specjalność”, „GTS”, oraz powiązany z nim symbol, zgodnie z tytułem III;	N			
Art. 44 ust. 1 lit. c	„produkt górski”, zgodnie z tytułem IV.	N			
Art. 44 ust. 2	Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) może, z inicjatywy Komisji lub w jej imieniu, w sposób scentralizowany finansować wsparcie administracyjne w zakresie: rozwoju, działań przygotowawczych, monitorowania, wsparcia administracyjnego i prawnego, ochrony prawnej, opłat rejestracyjnych, opłat za przedłużenie ważności, opłat za usługi z tytułu monitorowania zgłaszanych znaków towarowych, opłat z tytułu spraw sądowych i wszelkich innych powiązanych środków, niezbędnych do ochrony stosowania oznaczeń, skrótów i symboli odnoszących się do systemów jakości przed niewłaściwym stosowaniem, imitowaniem bądź przywoływaniem lub przed wszelkimi innymi praktykami, które mogłyby wprowadzić w błąd konsumentów, na	N			

	terytorium Unii i w państwach trzecich.				
Art. 44 ust. 3	Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące jednolitej ochrony oznaczeń, skrótów i symboli, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			
<i>Artykuł 45</i> Rola grup					
Art. 45 ust. 1 lit. a	Bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów dotyczących organizacji producentów i organizacji międzybranżowych ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007, grupom przysługuje prawo do: udziału w działaniach, których celem jest zapewnienie gwarancji jakości, renomy i autentyczności produktów danej grupy na rynku, poprzez monitorowanie stosowania nazw w handlu oraz – tam gdzie to konieczne – poprzez informowanie właściwych organów, o których mowa w art. 36, lub jakiegokolwiek innego właściwego organu na mocy przepisów art. 13 ust. 3;	N			
Art. 45 ust. 1 lit. b	podejmowania działań, których celem jest zapewnienie odpowiedniej ochrony prawnej chronionej nazwie pochodzenia lub chronionemu oznaczeniu geograficznemu i intelektualnym prawom własności, które są z nimi bezpośrednio związane;	N			
Art. 45 ust. 1 lit. c	przygotowywanie działań informacyjnych i promocyjnych, których celem jest przekazywanie konsumentom wiedzy o cechach produktów stanowiących ich wartość dodaną;	N			
Art. 45 ust. 1 lit. d	rozwoju działań związanych z zapewnianiem zgodności produktu z jego specyfikacją;	N			
Art. 45 ust. 1 lit. e	podejmowania działań mających na celu poprawę funkcjonowania systemu, w tym do rozwijania wiedzy fachowej na temat gospodarki, przygotowywania analiz gospodarczych,	N			

	upowszechniania informacji gospodarczych na temat sytemu i świadczenia usług doradczych na rzecz producentów;				
Art. 45 ust. 1 lit. f	przyjmowania środków służących zwiększaniu wartości produktów i – tam gdzie to konieczne – podejmowania kroków służących zapobieganiu wszelkim środkom, które są lub mogą być szkodliwe dla wizerunku tych produktów lub służących przeciwdziałaniu tym środkom.	N			
Art. 45 ust. 2	Państwa członkowskie mogą zachęcać – używając środków administracyjnych – do tworzenia i funkcjonowania grup na swoich terytoriach. Ponadto państwa członkowskie przekazują Komisji nazwy i adresy grup, o których mowa w art. 3 pkt 2. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.	N			
<i>Artykuł 46</i>					
Prawo do korzystania z systemów					
Art. 46 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy podmiot przestrzegający przepisów dotyczących systemów jakości określonych w tytule II i III był uprawniony do objęcia go systemem kontroli zgodności ustanowionym w art. 37.	N			
Art. 46 ust. 2	Podmioty, które przetwarzają i przechowują produkt wprowadzany na rynek oznaczony jako gwarantowana tradycyjna specjalność, chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, lub takie, które wprowadzają przedmiotowe produkty do obrotu, również podlegają kontroli ustanowionej w I niniejszego tytułu.	N			
Art. 46 ust. 3	Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty chcące przestrzegać przepisów systemu jakości określonego w tytułach III i IV miały taką możliwość i nie napotykały przeszkód w uczestnictwie mających charakter dyskryminacyjny lub pozbawionych obiektywnych podstaw.	N			
<i>Artykuł 47</i>					

Oplaty				
Art. 47	Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności przepisów tytułu II rozdział VI, państwa członkowskie mogą pobierać opłaty mające pokryć koszty zarządzania systemami jakości ponoszone przez te państwa, w tym koszty poniesione z tytułu obsługi wniosków, oświadczeń o sprzeciwie, wniosków o zmiany i wniosków o cofnięcie rejestracji przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.	N		
ROZDZIAŁ IV				
<i>Proces składania wniosków i rejestracji w odniesieniu do nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności</i>				
<i>Artykuł 48</i>				
Zakres procesu składania wniosków				
Art. 48	Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się w odniesieniu do systemów jakości ustanowionych w tytule II i tytule III.	N		
<i>Artykuł 49</i>				
Wniosek o rejestrację nazw				
Art. 49 ust. 1 lit. a	Wnioski o rejestrację nazw w ramach systemów jakości, o których mowa w art. 48, mogą składać wyłącznie grupy pracujące z produktami, których nazwa ma być zarejestrowana. W przypadku „chronionych nazw pochodzenia” lub „chronionych oznaczeń geograficznych” oznaczających transgraniczny obszar geograficzny lub w przypadku „gwarantowanych tradycyjnych specjalności” kilka grup z różnych państw członkowskich lub państw trzecich może złożyć wspólny wniosek o rejestrację. Pojedyncza osoby fizycznej lub prawna może być traktowana jako grupa, o ile zostanie wykazane, że zostały spełnione są łącznie następujące dwa warunki: dana osoba jest jedynym producentem, który chce	N		

	złożyć wniosek o rejestrację;				
Art. 49 ust. 1 lit. b	w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych zdefiniowany obszar geograficzny ma cechy znacznie różniące się od cech obszarów sąsiadujących lub cechy danego produktu różnią się od cech produktów produkowanych na sąsiednich obszarach.				
Art. 49 ust. 2	Jeżeli wniosek złożony w ramach systemu określonego w tytule II dotyczy obszaru geograficznego położonego w państwie członkowskim, lub wniosek złożony w ramach systemu określonego w tytule III został przygotowany przez grupę, której siedziba znajduje się w państwie członkowskim, wniosek ten kierowany jest do organów tego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie bada wniosek przy wykorzystaniu właściwych środków, aby sprawdzić, czy jest on uzasadniony i czy spełnia wymogi danego systemu.	N			
Art. 49 ust. 3	Państwo członkowskie – w ramach badania wniosku, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu – wszczyna krajową procedurę sprzeciwu, która zapewnia odpowiednie opublikowanie wniosku i pozostawia rozsądny okres, w którym każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes oraz mająca siedzibę lub miejsce pobytu na terytorium tego państwa, może wnieść sprzeciw wobec wniosku.	T	Art. 17 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych	Art. 17. 1. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca uzasadniony interes może złożyć do ministra właściwego do spraw rynków rolnych zastrzeżenie do wniosku o rejestrację, w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych danych i informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1. 2. Zastrzeżenie zawiera: 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres wnoszącego zastrzeżenie; 2) wskazanie uzasadnionego interesu wnoszącego zastrzeżenie. 3. Datę wpływu zastrzeżenia spełniającego wymogi formalne do ministra właściwego do spraw rynków rolnych wpisuje się do rejestru wewnętrznego wniosków. 4. Zastrzeżenie może dotyczyć tylko jednego wniosku o rejestrację. Do zastrzeżenia stosuje się odpowiednio przepisy	

				art. 9 pkt 1 i art. 10-13.	
Art. 49 ust. 4	<p>Jeżeli – po dokonaniu oceny wszelkich otrzymanych sprzeciwów – państwo członkowskie uzna, że wymogi niniejszego rozporządzenia zostały spełnione, może podjąć decyzję pozytywną i przekazać dokumentację wniosku Komisji. W takim przypadku informuje ono Komisję o dopuszczalnych sprzeciwach zgłoszonych przez osoby fizyczne lub prawne, które w sposób zgodny z prawem wprowadziły odnośne produkty na rynek, używając przedmiotowych nazw nieprzerwanie przez co najmniej pięć lat poprzedzających datę publikacji, o której mowa w ust. 3.</p> <p>Państwo członkowskie zapewnia, aby wydana przez nie pozytywna decyzja została podana do wiadomości publicznej, oraz aby wszelkie osoby fizyczne i prawne mające uzasadniony interes miały możliwość złożenia odwołania.</p> <p>Państwo członkowskie zapewnia publikację tej wersji specyfikacji produktu, na której oparta jest jego pozytywna decyzja, i umożliwia elektroniczny dostęp do specyfikacji produktu.</p> <p>W odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia i chronionego oznaczenia geograficznego państwo członkowskie zapewnia również, aby została należycie opublikowana ta wersja specyfikacji produktu, na której oparta jest decyzja Komisji zgodnie z art. 50 ust. 2.</p>	T	Art. 19 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych	<p>Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, po uzyskaniu opinii Rady, o której mowa w art. 18 ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wydaje decyzję o stwierdzeniu spełniania wymagań, o których mowa w art. 18 ust. 1, a następnie przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej: <ol style="list-style-type: none"> a) wniosek o rejestrację, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji gwarantowanej tradycyjnej specjalności, b) jednolity dokument oraz wpisuje nazwę na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego albo 2) wydaje decyzję o odmowie przekazania wniosku o rejestrację gwarantowanej tradycyjnej specjalności lub jednolitego dokumentu Komisji Europejskiej. <p>2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p>	
Art. 49 ust. 5	Jeżeli wniosek złożony w ramach systemu określonego w tytule II dotyczy obszaru geograficznego położonego w państwie trzecim, lub jeżeli wniosek złożony w ramach systemu określonego w tytule III został przygotowany przez grupę, której siedziba znajduje się w państwie trzecim, wniosek ten składany jest w Komisji – bezpośrednio lub za pośrednictwem organów danego państwa trzeciego.	N			
Art. 49 ust. 6	Dokumenty, o których mowa w niniejszym artykule, są przesyłane do Komisji w jednym z	T	Art. 9 pkt 1 i art. 10 ustawy z	Art. 9. Wniosek o rejestrację:	

	języków urzędowych Unii.		dnia 17 grudnia 2004 r. ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych	1)sporządza się w języku polskim, pismem drukowanym w czarnym kolorze; Art. 10. Jeżeli dokumenty dołączone do wniosku o rejestrację zostały sporządzone w języku obcym, do wniosku dołącza się także ich tłumaczenie na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego oraz podpisane przez wnioskodawcę.	
Art. 49 ust. 7	Aby usprawnić proces składania wniosków, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych określających zasady przeprowadzania krajowej procedury sprzeciwu w odniesieniu do wspólnych wniosków dotyczących terytorium więcej niż jednego kraju oraz uzupełniających przepisy dotyczące procesu składania wniosków. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące procedur, form i przedstawiania wniosków, w tym wniosków dotyczących więcej niż jednego terytorium krajowego. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			
<i>Artykuł 50</i>					
Badanie wniosku przez Komisję i publikacja otwierająca procedurę sprzeciwu					
Art. 50 ust. 1	Komisja bada każdy wniosek otrzymany na mocy art. 49 przy wykorzystaniu właściwych środków, aby sprawdzić, czy jest on uzasadniony i czy spełnia wymogi danego systemu. Badanie wniosku nie powinno trwać dłużej niż sześć miesięcy. Gdy ten termin zostanie przekroczony Komisja pisemnie powiadamia wnioskodawcę o powodach tego przekroczenia. Komisja co najmniej raz w miesiącu podaje do wiadomości publicznej wykaz nazw, w odniesieniu do których złożono w Komisji wniosek o	N			

	rejestrację, wraz z datą ich przedłożenia.				
Art. 50 ust. 2 lit. a	Jeżeli po rozpatrzeniu wniosku zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy Komisja uzna, że wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu zostały spełnione, publikuje ona w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> następujące informacje:	N			
Art. 50 ust. 2 lit. b	w przypadku wniosków złożonych w ramach systemu określonego w tytule III, specyfikację.	N			
<p><i>Artykuł 51</i></p> <p>Procedura sprzeciwu</p>					
Art. 51 ust. 1	<p>Zawiadomienie o sprzeciwie może zostać złożone w Komisji w terminie trzech miesięcy od dnia publikacji w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> przez organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego albo osobę fizyczną lub prawną mającą uzasadniony interes oraz mającą siedzibę na terytorium państwa trzeciego.</p> <p>Każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes, mająca siedzibę lub miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo, z którego pochodzi złożony wniosek, może przedłożyć zawiadomienie o sprzeciwie w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, w terminie, który umożliwia zgłoszenie sprzeciwu zgodnie z akapitem pierwszym.</p> <p>Zawiadomienie o sprzeciwie zawiera oświadczenie, że wniosek może naruszać warunki określone w niniejszym rozporządzeniu. Zawiadomienie o sprzeciwie, które nie zawiera takiego oświadczenia jest nieważne.</p> <p>Komisja bezzwłocznie przekazuje zawiadomienie o sprzeciwie organowi lub jednostce, która złożyła wniosek.</p>	T	Art. 1 pkt 14 projektu ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw	rozdział 4 otrzymuje brzmienie:	
				<p>„Rozdział 4</p> <p>Postępowanie w przypadku sprzeciwu</p> <p>Art. 28. 1. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca uzasadniony interes, w postępowaniu w sprawie rejestracji nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności produktów rolnych lub środków spożywczych, może wnieść do ministra właściwego do spraw rynków rolnych zawiadomienie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia nr 1151/2012, do wniosku o rejestrację, w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wniosku o rejestrację lub wniosku o zatwierdzenie zmian w specyfikacji gwarantowanej tradycyjnej specjalności produktu rolnego lub środka spożywczego, 2) jednolitego dokumentu – w przypadku wniosku o rejestrację lub wniosku o zatwierdzenie zmian w specyfikacji nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub środka spożywczego <p>– złożonego przez wnioskodawcę, którego</p>	
Art. 51	Jeśli w Komisji złożono zawiadomienie o				

ust. 2	sprzeciwie, a w ślad za nim w terminie dwóch miesięcy złożono uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, Komisja sprawdza dopuszczalność tego uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie.			siedziba lub miejsce zamieszkania znajduje się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 29. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej zawiadomienie o sprzeciwie do wniosku o rejestrację.	
Art. 51 ust. 3	<p>W terminie dwóch miesięcy od otrzymania dopuszczalnego uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie Komisja wzywa organ lub osobę, które zgłosiły sprzeciw, oraz organ lub jednostkę, która złożyła wniosek, do podjęcia odpowiednich konsultacji przez rozsądny okres czasu, który nie może przekroczyć trzech miesięcy.</p> <p>Organ lub osoba, która zgłosiła sprzeciw oraz organ lub jednostka, która złożyła wniosek, bez zbędnej zwłoki rozpoczynają takie konsultacje. Wzajemnie dostarczają sobie odnośnych informacji, by ocenić, czy wniosek o rejestrację jest zgodny z warunkami niniejszego rozporządzenia. W przypadku braku porozumienia informacje te są również przekazywane Komisji.</p> <p>W każdym momencie w ciągu tych trzech miesięcy Komisja na wniosek wnioskodawcy może przedłużyć termin konsultacji maksymalnie o trzy miesiące.</p>			<p>2. W przypadku wniesienia zawiadomienia o sprzeciwie do wniosku o rejestrację podmiot, o którym mowa w art. 28 ust. 1, składa do ministra właściwego do spraw rynków rolnych uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012, w terminie miesiąca od dnia złożenia zawiadomienia o sprzeciwie do wniosku o rejestrację.</p> <p>3. Do uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012, stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 pkt 1, art. 10–13, art. 17 ust. 2 i 3 oraz art. 18 ust. 2.</p> <p>Art. 30. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie przekazuje Radzie uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012.</p> <p>Art. 31. Rada, w terminie 14 dni od dnia przekazania uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012, wydaje opinię o spełnieniu przez uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie wymagań określonych w art. 10 albo w art. 21 rozporządzenia nr 1151/2012.</p> <p>Art. 32. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, biorąc pod uwagę opinię Rady, o której mowa w art. 31, niezwłocznie po jej otrzymaniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przekazuje uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie Komisji Europejskiej – w przypadku gdy uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie spełnia wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 31; 2) wydaje decyzję o odmowie 	

				<p>przekazania uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie Komisji Europejskiej – w przypadku gdy uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie nie spełnia wymagań określonych w przepisach, o których mowa w art. 31.</p> <p>Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie powiadamia wnioskodawcę o otrzymaniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zawiadomienia o sprzeciwie, 2) uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie <p>– do wniosku o rejestrację, ze strony innego państwa.</p> <p>2. Wnioskodawca, w terminie 30 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, może przedstawić na piśmie ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych stanowisko do złożonego zawiadomienia o sprzeciwie lub uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie do wniosku o rejestrację.</p> <p>3. Do uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie wniesionego przez inne państwo stosuje się odpowiednio art. 30 i art. 31.</p> <p>Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje państwu, które złożyło sprzeciw do wniosku o rejestrację, uzgodnione z wnioskodawcą stanowisko w sprawie sprzeciwu oraz proponuje środki zmierzające do osiągnięcia porozumienia.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych po przekazaniu stanowiska, o którym mowa w ust. 1, podejmuje działania zmierzające do osiągnięcia porozumienia.</p> <p>3. Po osiągnięciu porozumienia minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej informacje o osiągniętym porozumieniu.”;</p>	
Art. 51 ust. 4	Jeżeli w wyniku odpowiednich konsultacji, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu	N			

	dokonano znaczących zmian w szczegółowych informacjach opublikowanych zgodnie z art. 50 ust. 2, Komisja powtarza procedurę badania wniosku, o której mowa w art. 50.				
Art. 51 ust. 5	Zawiadomienie o sprzeciwie, uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie oraz związane z nim dokumenty przesyłane do Komisji zgodnie z ust. 1–4 niniejszego artykułu są sporządzane w jednym z urzędowych języków Unii.	N			
Art. 51 ust. 6	Aby ustanowić jasne procedury i terminy zgłaszania sprzeciwu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych uzupełniających przepisy dotyczące procedury zgłaszania sprzeciwu. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące procedur, formy i przedstawiania sprzeciwu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			
<i>Artykuł 52</i> Decyzja o rejestracji					
Art. 52 ust. 1	Jeżeli – na podstawie informacji uzyskanych przez Komisję w toku badania wniosku zgodnie z art. 50 ust. 1 akapit pierwszy – Komisja uzna, że nie spełniono wymogów rejestracji, przyjmuje ona akty wykonawcze odrzucające wniosek. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			
Art. 52 ust. 2	Jeżeli Komisja nie otrzyma zawiadomienia o sprzeciwie lub uzasadnionego dopuszczalnego oświadczenia o sprzeciwie na mocy art. 51, przyjmuje ona bez stosowania procedury, o której mowa w art. 57 ust. 2, akty wykonawcze rejestrujące nazwę.	N			
Art. 52 ust. 3 lit. a	Jeżeli Komisja otrzyma uzasadnione dopuszczalne oświadczenie o sprzeciwie, podejmuje ona – po przeprowadzeniu właściwych konsultacji, o których mowa w art. 51 ust. 3 oraz uwzględniając wyniki	N			

	tych konsultacji – następujące działania: jeżeli osiągnięto porozumienie, rejestruje nazwę w drodze aktów wykonawczych przyjętych bez stosowania procedury, o której mowa w art. 57 ust. 2, oraz – w razie potrzeby – zmienia informacje opublikowane na mocy art. 50 ust. 2, pod warunkiem że zmiany te nie mają istotnego charakteru; lub				
Art. 52 ust. 3 lit. b	jeżeli nie osiągnięto porozumienia, przyjmuje akty wykonawcze decydujące o rejestracji. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			
Art. 52 ust. 4	Akty rejestracyjne oraz decyzje o odrzuceniu publikuje się w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N			
<p><i>Artykuł 53</i></p> <p>Zmiany w specyfikacji produktu</p>					
Art. 53 ust. 1	Grupa mająca uzasadniony interes może złożyć wniosek o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu. Wnioski powinny opisywać i uzasadniać proponowane zmiany.	T	Art. 1 pkt. 3 projektu ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw	w art. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) przekazywania Komisji Europejskiej: a) jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1151/2012, zwanego dalej „jednolitym dokumentem”, b) wniosku o rejestrację, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia nr 1151/2012, c) wniosku o zatwierdzenie zmian w specyfikacji, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia nr 1151/2012,”;	
Art. 53 ust. 2 lit. a	Jeżeli wśród zmian wprowadzanych do specyfikacji występuje choć jedna zmiana, która nie jest nieznaczna, wniosek o zmianę podlega procedurze określonej w art. 49–52. Jeżeli jednak proponowane zmiany są nieznaczne, Komisja zatwierdza lub odrzuca wniosek. W przypadku zatwierdzenia zmian pociągających za sobą zmianę elementów, o których mowa w art. 50 ust. 2, Komisja publikuje te elementy w <i>Dzienniku</i>	N			

	<i>Urzędowym Unii Europejskiej.</i> Aby zmianę można było uznać za nieznaczną w przypadku systemu jakości opisanego w tytule II nie może ona: odnosić się do istotnych cech danego produktu;				
Art. 53 ust. 2 lit. b	zmieniać związek, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. f) ppkt (i) lub (ii);	N			
Art. 53 ust. 2 lit. c	obejmować zmiany nazwy lub jakiegokolwiek części nazwy danego produktu;	N			
Art. 53 ust. 2 lit. d	wpływać na określenie obszaru geograficznego; lub	N			
Art. 53 ust. 2 lit. e	oznaczać dodatkowych ograniczeń w handlu danym produktem lub używanymi do jego wytworzenia surowcami.	N			
Art.	Aby zmianę można było uznać za nieznaczną w przypadku systemu jakości opisanego w tytule III nie może ona: odnosić się do istotnych cech danego produktu;	N			
	wprowadzać zasadniczych zmian metody produkcji; lub	N			
	obejmować zmiany nazwy lub jakiegokolwiek części nazwy danego produktu.	N			
	Podczas badania wniosku należy skupić się na proponowanej zmianie.	N			
Art. 53 ust. 3	Aby usprawnić administracyjny proces obsługi wniosku o zmianę, w tym w przypadkach gdy zmiana nie wymaga zmiany w żadnym dokumencie i gdy dotyczy tymczasowej zmiany w specyfikacji wynikającej z nałożenia obowiązkowych środków sanitarnych lub fitosanitarnych przez organy publiczne, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych uzupełniających zasady obsługi wniosku o zmianę. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące procedur, formy i przedstawienia wniosku o zmianę. Te akty wykonawcze przyjmowane są	N			

	zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.				
<i>Artykuł 54</i>					
Cofnięcie rejestracji					
Art. 54 ust. 1 lit. a	Komisja może – z własnej inicjatywy lub na wniosek dowolnej osoby fizycznej lub prawnej mającej uzasadniony interes – przyjmować akty wykonawcze, aby cofnąć rejestrację chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności w przypadku, gdy: nie zagwarantowano zgodności z wymogami specyfikacji;	N			
Art. 54 ust. 1 lit. b	od co najmniej siedmiu lat nie wprowadzono do obrotu żadnego produktu w ramach danej gwarantowanej tradycyjnej specjalności, chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego.	N			
	Komisja może – na wniosek producentów produktu wprowadzanego na rynek pod daną zarejestrowaną nazwą – cofnąć stosowną rejestrację. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			
Art. 54 ust. 2	Aby zagwarantować pewność prawa dając wszystkim stronom sposobność obrony własnych praw i uzasadnionych interesów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych uzupełniających przepisy dotyczące procesu cofnięcia rejestracji. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące procedur i formy procesu cofnięcia rejestracji oraz przedstawiania wniosków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.	N			

TYTUŁ VI
PRZEPISY PROCEDURALNE I KOŃCOWE

ROZDZIAŁ I
Rolnictwo lokalne i sprzedaż bezpośrednia

Artykuł 55
Sprawozdawczość na temat rolnictwa lokalnego i sprzedaży bezpośredniej

Art. 55	<p>Nie później niż dnia 4 stycznia 2014 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie nowego systemu etykietowania dotyczącego rolnictwa lokalnego i sprzedaży bezpośredniej, aby wspomóc producentów we wprowadzaniu ich produktów na rynek lokalny. Sprawozdanie to będzie się koncentrowało na możliwości wykorzystania nowej etykiety przez rolnika do nadania swojemu produktowi wartości dodanej i powinno uwzględnić inne kryteria, takie jak: możliwość zmniejszenia emisji dwutlenku węgla i odpadów poprzez krótkie łańcuchy produkcji i dystrybucji.</p> <p>Sprawozdaniu temu w razie konieczności towarzyszyć będą stosowne wnioski ustawodawcze dotyczące stworzenia systemu etykietowania dotyczącego rolnictwa lokalnego i sprzedaży bezpośredniej.</p>	N			
---------	--	---	--	--	--

ROZDZIAŁ II
Przepisy proceduralne

Artykuł 56
Wykonywanie przekazywanych uprawnień

Art. 56 ust. 1	Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom	N			
-------------------	--	---	--	--	--

	określonym w niniejszym artykule..				
Art. 56 ust. 2	Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 akapit drugi, art. 5 ust. 4, art. 7 ust. 2 akapit pierwszy, art. 12 ust. 5 akapit pierwszy, art. 16 ust. 2, art. 18 ust. 5, art. 19 ust. 2 akapit pierwszy, art. 23 ust. 4 akapit pierwszy, art. 25 ust. 3, art. 29 ust. 4, art. 30, art. 31 ust. 3 i 4, art. 41 ust. 3, art. 42 ust. 2, art. 49 ust. 7 akapit pierwszy, art. 51 ust. 6 akapit pierwszy, art. 53 ust. 3 akapit pierwszy i art. 54 ust. 2 akapit pierwszy powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 3 stycznia 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużane na takie same y okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.	N			
Art. 56 ust. 3	Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 2 ust. 1 akapit drugi, art. 5 ust. 4, art. 7 ust. 2 akapit pierwszy, art. 12 ust. 5 akapit pierwszy, art. 16 ust. 2, art. 18 ust. 5, art. 19 ust. 2 akapit pierwszy, art. 23 ust. 4 akapit pierwszy, art. 25 ust. 3, art. 29 ust. 4, art. 30, art. 31 ust. 3 i 4, art. 41 ust. 3, art. 42 ust. 2, art. 49 ust. 7 akapit pierwszy, art. 51 ust. 6 akapit pierwszy, art. 53 ust. 3 akapit pierwszy i art. 54 ust. 2 akapit pierwszy może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.	N			
Art. 56 ust. 4	Niewłócznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N			
Art. 56 ust. 5	Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 1 akapit drugi, art. 5 ust. 4, art. 7 ust. 2 akapit pierwszy, art. 12 ust. 5 akapit pierwszy, art. 16 ust.	N			

	2, art. 18 ust. 5, art. 19 ust. 2 akapit pierwszy, art. 23 ust. 4 akapit pierwszy, art. 25 ust. 3, art. 29 ust. 4, art. 30, art. 31 ust. 3 i 4, art. 41 ust. 3, art. 42 ust. 2, art. 49 ust. 7 akapit pierwszy, art. 51 ust. 6 akapit pierwszy, art. 53 ust. 3 akapit pierwszy, art. 54 ust. 2 akapit pierwszy wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub, jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Ten termin przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
<i>Artykuł 57</i>					
Procedura komitetowa					
	Komisję wspomaga Komitet ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.				
	W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			
ROZDZIAŁ III					
<i>Uchylenie i przepisy końcowe</i>					
<i>Artykuł 58</i>					
Uchylenie					
Art. 58 ust. 1	Rozporządzenia (WE) nr 509/2006 i (WE) nr 510/2006 tracą moc. Jednakże w odniesieniu do wniosków dotyczących produktów nieobjętych zakresem stosowania tytułu III niniejszego rozporządzenia i otrzymanych przez	N			

	Komisję przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nadal stosuje się art. 13 rozporządzenia (WE) nr 509/2006.				
Art. 58 ust. 2	Odesłania do uchylonych rozporządzeń należy rozumieć, jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.	N			

Artykuł 59
Wejście w życie

Art. 59	Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> . Jednakże art. 12 ust. 3 i art. 23 ust. 3 stosuje się od dnia 4 stycznia 2016 r. bez uszczerbku dla produktów już wprowadzonych do obrotu przed tą datą. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Sporządzono w Strasburgu dnia 21 listopada 2012 r.	N			
---------	---	---	--	--	--

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

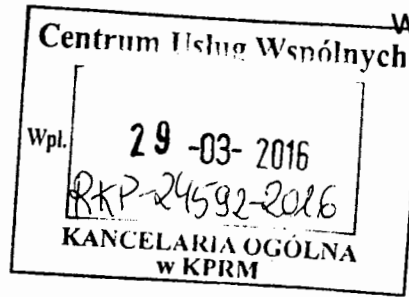
(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1236.2015 / 8 /DK
dot.: RM-10-32-16 z 18.03.2016 r.

Warszawa, 21 marca 2016 r.

KPRM

Pani Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem
z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU

Jolanta Rusiniak
Katarzyna Szyńska

Do wiadomości:

Pan Krzysztof Jurgiel
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

